

Nr 65

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen angående reglering av priserna på fisk under budgetåret 1959/60; given Stockholms slott den 20 februari 1959.

Kungl. Maj:t vill härmed, under åberopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över jordbruksärenden för denna dag, föreslå riksdagen att *dels* antaga härvid fogade förslag till

1) förordning angående ändrad lydelse av 9 § förordningen den 30 maj 1952 (nr 320) om viss reglering av handeln med fisk, m. m., så ock om fortsatt giltighet av samma förordning;

2) förordning om ändrad lydelse av 7 § förordningen den 5 juni 1953 (nr 372) angående reglering av införseln av vissa slag av fisk och skaldjur ävensom om ändring av den vid förordningen fogade bilagan, så ock om fortsatt giltighet av samma förordning;

3) förordning om ändring av den vid förordningen den 5 juni 1953 (nr 374) angående reglering av utförseln av vissa slag av fisk och skaldjur m. m. fogade bilagan, så ock om fortsatt giltighet av samma förordning;

dels bifalla de förslag, om vilkas avlåtande till riksdagen föredragande departementschefen i övrigt hemställt.

GUSTAF ADOLF

Gösta Netzen

Propositionens huvudsakliga innehåll

I propositionen begäres bemyndigande att under budgetåret 1959/60 reglera priserna på fisk ävensom importen och exporten av fisk enligt i huvudsak de grunder, som tillämpas under innevarande budgetår.

De nu gällande förordningarna om viss reglering av handeln med fisk, m. m., angående reglering av införseln av vissa slag av fisk och skaldjur ävensom angående reglering av utförseln av vissa slag av fisk och skaldjur m. m., vilkas giltighetstid utgår den 30 juni 1959, föreslås skola förlängas att gälla till och med den 30 juni 1960, varjämte de till nämnda in- och utförsel förordningar hörande varuförteckningarna föreslås ändrade så att överensstämmelse erhålls med nomenklaturen i den nya tulltaxans statistiska varuförteckning.

Förslag

till

Förordning

**angående ändrad lydelse av 9 § förordningen den 30 maj 1952 (nr 320)
om viss reglering av handeln med fisk, m. m., så ock om fortsatt giltighet
av samma förordning**

Härigenom förordnas *dels* att 9 § förordningen den 30 maj 1952 om viss reglering av handeln med fisk, m. m.¹ skall erhålla ändrad lydelse på sätt nedan anges, *dels* att förordningen, vilken enligt förordning den 11 april 1958 (nr 129) gäller till och med den 30 juni 1959, skall äga fortsatt giltighet till och med den 30 juni 1960.

9 §.

Prisregleringsavgift för importfisk skall, såvitt ej jordbruksnämnden med stöd av andra stycket annat bestämmer, erläggas till tullverket i den ordning som är föreskriven beträffande tull. Jämväl i fråga om betalningsanstånd, ställande av säkerhet samt påföljd för dröjsmål med eller uteblivande av betalning skall angående sådan prisregleringsavgift gälla detsamma som rörande tull. Avgiften skall i fråga om varje varuparti, som särskilt anmälts till förtullning, påföras i jämna kronor, så att överskjutande öretal bortfaller.

I den — — — av förordnandet.

Denna förordning träder i kraft den 1 juli 1959.

Förslag

till

Förordning

**om ändrad lydelse av 7 § förordningen den 5 juni 1953 (nr 372) angående
reglering av införseln av vissa slag av fisk och skaldjur ävensom om ändring
av den vid förordningen fogade bilagan, så ock om fortsatt giltighet av
samma förordning**

Härigenom förordnas *dels* att 7 § förordningen den 5 juni 1953 angående reglering av införseln av vissa slag av fisk och skaldjur ävensom den vid förordningen fogade bilagan skola erhålla ändrad lydelse på sätt nedan anges, *dels* att förordningen, vilken enligt förordning den 11 april 1958 (nr 130) gäller till och med den 30 juni 1959, skall äga fortsatt giltighet till och med den 30 juni 1960.

¹ Senaste lydelse, se beträffande 1 § SFS 1953: 373 och beträffande 12 § SFS 1956: 202.

7 §.

Införselavgift skall erläggas till tullverket i den ordning som är föreskriven beträffande tull. Jämväl i fråga om betalningsanstånd, ställande av säkerhet samt påföljd för dröjsmål med eller uteblivande av betalning skall angående införselavgift gälla detsamma som rörande tull. Avgiften skall i fråga om varje varuparti, som särskilt anmälts till förtullning, påföras i jämna kronor, så att överskjutande öretal bortfaller.

I den — — — dylik avgift.

*Bilaga***Förteckning**

över varor vilka omfattas av förordningen den 5 juni 1953 angående reglering av införseln av vissa slag av fisk och skaldjur

Tulltaxenr	Varuslag
ur 03.01	Fisk, färsk (levande eller död), kyld eller fryst, (annan än s. k. skrapfisk, fisk för odlingsändamål och akvariefisk) av följande slag, nämligen lax, laxöring, forell, röding, rödspätta, rödtunga, sandskädda (slätta), torsk, kolja, vitling, gråsej, kummel, långa, lyrtorsk (bleka), lubb (brosme), sillfisk, horngädda (hornfisk, näbbgädda), makrill, ål, gädda och gös, hel, rensad eller styckad; filead fisk, färsk, kyld eller fryst
ur 03.02	Sillfisk och makrill, saltad; spillånga
ur 03.03	Hummer och räkor, med eller utan skal, färska (levande eller döda), kylda, frysta, saltade eller torkade; hummer och räkor, med skal, kokta i vatten
ur 16.04	Skarpsill och sardeller i förpackningar med en nettovikt av minst 45 kg samt sill, strömming härunder inbegripen, endast kryddade eller sockersaltade (icke i hermetiskt slutna detaljhandelsförpackningar)

Denna förordning träder i kraft den 1 juli 1959.

Förslag

till

Förordning

om ändring av den vid förordningen den 5 juni 1953 (nr 374) angående reglering av utförseln av vissa slag av fisk och skaldjur m. m. fogade bilagan, så ock om fortsatt giltighet av samma förordning

Häri genom förordnas *dels* att den vid förordningen den 5 juni 1953 angående reglering av utförseln av vissa slag av fisk och skaldjur m. m. fogade bilagan skall erhålla ändrad lydelse på sätt nedan angives, *dels* att förordningen, vilken enligt förordning den 11 april 1958 (nr 131) gäller till och med den 30 juni 1959, skall äga fortsatt giltighet till och med den 30 juni 1960.

Förteckning

**över varor vilka omfattas av förordningen den 5 juni 1953 angående
reglering av utförseln av vissa slag av fisk och skaldjur m. m.**

Tulltaxenr	Varuslag
03.01	Fisk, färsk (levande eller död), kyld eller fryst
03.02	Fisk, saltad, torkad eller rökt
03.03	Kräftdjur och blötdjur, med eller utan skal, färska (levande eller döda), kylda, frysta, saltade eller torkade; kräftdjur med skal, kokta i vatten
16.04	Fisk, beredd eller konserverad, kaviar och kaviarersättning härunder inbegripna
16.05	Kräftdjur och blötdjur, beredda eller konserverade

Denna förordning träder i kraft den 1 juli 1959.

Utdrag av protokollet över jordbruksärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 20 februari 1959.

N ä r v a r a n d e:

Statsministern ERLANDER, ministern för utrikes ärendena UNDÉN, statsråden NILSSON, STRÄNG, LINDELL, LINDSTRÖM, LANGE, LINDHOLM, SKOGLUND, EDENMAN, NETZÉN, JOHANSSON, AF GEIJERSTAM.

Efter gemensam beredning med cheferna för finans- och handelsdepartementen anmäler chefen för jordbruksdepartementet, statsrådet Netzén, *vissa frågor angående regleringen av priserna på fisk m. m.* samt anför därvid följande.

I. Inledning

I förordningen den 30 maj 1952 (nr 320; ändrad genom förordningarna 1953: 373 och 1956: 202) om viss reglering av handeln med fisk, m. m., vilken förordning gäller t. o. m. den 30 juni 1959, är bestämmelser meddelade om handelsreglering — grundad på auktorisation av s. k. producentföreningar — och om prisregleringsavgift på fisk. Importen och exporten av fisk och fiskprodukter regleras med stöd av kungörelsen den 14 mars 1947 (nr 82) angående allmänt importförbud samt förordningarna den 5 juni 1953 (nr 372 och 374) angående reglering av införseln av vissa slag av fisk och skaldjur resp. utförseln av vissa slag av fisk och skaldjur m. m. Enligt sistnämnda förordningar, vilka likaså äger giltighet t. o. m. den 30 juni 1959, fordras i princip tillstånd av statens jordbruksnämnd för import och export av fisk och fiskprodukter.

Genom beslut den 11 april 1958 bemyndigade Kungl. Maj:t statens jordbruksnämnd att för tiden t. o. m. den 30 juni 1959 i huvudsaklig överensstämmelse med de grunder, som angivits i propositionen 1958: 71 samt jordbruksutskottets utlåtande 1958: 9, anordna reglering av priserna på fisk samt av importen och exporten av fisk och skaldjur utav vissa slag ävensom att dels förordna om upptagande av prisregleringsavgift å svenskfångad fisk och importfisk enligt 5 och 8 §§ nyssnämnda förordning 1952: 320, dels enligt 12 § samma förordning meddela — såvitt angår täckande av andra kostnader i samband med prisreglering på fisk än i jordbruksnämndens centrala organisation uppkommande uppbörds- och kontrollkostnader — närmare föreskrifter rörande användningen av medel, som inflyter till jordbruksnämnden genom upptagande av omförmälda prisregleringsavgifter

m. m. I samma beslut föreskrev Kungl. Maj:t, att de medel, som inflyter vid upptagandet av införselavgifter på färska och frysta filéer av gräsej, kolja, kungsfisk (rödkolja, uer), torsk och vitling skulle av jordbruksnämnden — med den begränsning, som anges i det följande — tillföras nämndens prisregleringskassa för fisk att användas för med kassan avsedda ändamål. Vidare bemyndigades jordbruksnämnden att av de medel, som inestår i prisregleringskassan för fisk, till regleringsföreningarna på fiskets område jämväl under budgetåret 1958/59 utlämna lån för tillfällig finansiering av kreditförsäljningar av fisk till utlandet på villkor, som föreskrivits av Kungl. Maj:t genom särskilt beslut den 3 september 1954, dock att lån, vilka beviljades efter den 30 juni 1958, skulle löpa med en ränta motsvarande riksbankens diskonto plus 0,5 procent. Samtidigt bemyndigades jordbruksnämnden att till bestridande av i förenämnda proposition omförmälda eventuella tillskott till kvalitetskontrollen av konserver samt av kostnaderna för kvalitetskontrollen av andra fiskvaror än konserver — i den mån sistnämnda kostnader icke kunde bestridas genom inflytande kontrollavgifter — använda i första hand i jordbruksnämndens clearingkassa för fisk den 1 juli 1958 kvarstående medel och i andra hand ett belopp av högst 20 000 kr. ur de genom upptagande av införselavgifter på fiskets område för budgetåret 1958/59 inflytande eller dessförinnan influtna medlen. Slutligen bemyndigade Kungl. Maj:t jordbruksnämnden att för bestridande av kostnaderna under budgetåret 1958/59 för den befattningshavare, som har till uppgift att främja fiskexporten, disponera ett belopp av högst 90 000 kr., varav 45 000 kr. från reservationsanslaget Främjande av beredning och avsättning av fisk m. m. och återstoden från de genom upptagande av införselavgifter på fiskets område för budgetåret 1958/59 inflytande eller dessförinnan influtna medlen.

I skrivelse, som inkommit till jordbruksdepartementet den 12 februari 1959, har *statens jordbruksnämnd* framlagt förslag till reglering av priserna på fisk under budgetåret 1959/60, m. m. Nämnden erinrar därvid om att enligt Kungl. Maj:ts bemyndigande den 19 februari 1954 en utredning pågår med uppdrag att verkställa översyn av riktlinjerna för prisregleringen på fiskets område (1954 års fiskeritredning), samt att vidare nordiska ekonomiska samarbetsutskottet i september 1958 framlagt förslag (SOU 1958: 31) till eu nordisk marknad beträffande bl. a. fisk och fiskprodukter. Över förslaget hade nämnden den 22 januari 1959 avgivit yttrande. Nämnden framhåller, att regleringarna på fiskets område i väsentliga delar torde bli beroende av resultatet av överväganden i anslutning till nu nämnda förslag liksom av utgången av förhandlingar angående upprättandet av ett västeuropeiskt frihandelsområde. Någon hänsyn till dessa förhållanden har ej tagits vid avgivandet av nämndens omförmälda förslag till reglering av priserna på fisk under nästa budgetår.

Jordbruksnämnden har vidare anmält, att den i de frågor, som berörts i skrivelsen, dels haft överläggningar med nämndens råd beträffande prisregleringsfrågor på fiskets område, dels samrått med *fiskeristyrelsen med*

statens vatteninspektion. Därvid har fiskeristyrelsen förklarat sig tillstyrka jordbruksnämndens förslag utom såvitt avser frågan om representation för handel och industri i prisregleringsföreningarnas styrelser. I sistnämnda fråga har fiskeristyrelsen — inom vilken en ledamot anfört skiljaktig mening innebärande att styrelsen bort tillstyrka jordbruksnämndens förslag i dess helhet — i huvudsak anfört följande.

Eftersom jordbruksnämnden anslutit sig till det från handels- och beredningsindustriens sida inom nämndens råd beträffande prisregleringsfrågor på fiskets område framförda förslaget, att plats beredes representanter för handel och industri i prisregleringsföreningarnas styrelser, vilket förslag fiskarna bestämt motsatt sig, utgår fiskeristyrelsen från att nämnden ansett behov föreligga av ökad insyn i ifrågavarande föreningars verksamhet. Av stadgarna för föreningarna Väst kustfisk och Syd kustfisk framgår emellertid, att dessa föreningars verksamhet kan underkastas granskning av en eller flera av statens jordbruksnämnd eller annan statlig myndighet tillsatta revisorer. Styrelsen finner därför, att möjlighet redan föreligger jämlikt stadgarna att genom dylika revisorer få till stånd eventuellt behövligen ytterligare kontroll. Med hänsyn härtill anser styrelsen något insättande i föreningarnas styrelser av representanter för nyssnämnda övriga intressen icke erforderligt eller lämpligt. Finner jordbruksnämnden att inom berörda föreningar förekommit omständigheter, som strider mot god affärsmannased eller gällande bestämmelser, tillkommer det nämnden att själv ingripa och åstadkomma rättelse.

II. Reglering av priserna på fisk m. m.

Nuvarande förhållanden

Innebörden av prisregleringen. Prisregleringen innebär i huvudsak, att jordbruksnämnden för västkusten och sydkusten efter överläggning med fiskarorganisationerna därstädes fastställer minimipriser på de viktigaste fiskslagen och därigenom möjliggör för fiskarna att utfå lägst dessa priser för bl. a. den fisk, som säljes till färskkonsumtion inom landet. Den fisk, som vid försäljning ej uppnår de sålunda fastställda minimipriserna, övertages och nyttiggöres av för ändamålet särskilt bildade prisregleringsföreningar, på västkusten föreningen Väst kustfisk och på sydkusten föreningen Syd kustfisk. Föreningarnas nyttiggörande av denna fisk sker genom försäljning på export — i färskt eller berett skick — eller inom landet för exempelvis framställning av konserver och fiskmjöl. För verksamheten med omhändertagandet av fisken erhåller föreningarna av jordbruksnämnden vissa i förväg bestämda statliga bidrag, s. k. pristillägg. Dessa utgår — bortsett från vissa inskränkningar beträffande exporten — i princip med visst belopp per kg bevisligen av föreningen övertagen fisk. Under senare år har emellertid pristilläggen i allmänhet utgått i den formen, att ett fast belopp bestämts för prisregleringen under året. I den mån detta belopp ej behövt tagas i anspråk för täckande av utgifterna under året, har det tillförts prisregleringsföreningarnas konjunkturutmättningsfonder. Anledningen till att jordbruks-

nämnden övergått till att utbetala ett bestämt fast belopp för prisregleringen av fisk har varit, att nämnden velat eftersträva, att prisregleringsföreningarna vid handhavandet av verksamheten skall stimuleras till mera ekonomiska och långsiktiga bedömanden. För den övertagna fisken utbetalar prisregleringsförening till fiskaren ett pris, s. k. garantipris, vilket fastställs av föreningen och bestämmas under hänsynstagande till beräknade försäljningsmöjligheter och erhållna pristillägg för fisken. Garantipriset fastställs i förväg och är det pris, som fiskaren lägst kan påräkna för sina leveranser av fisk. Beträffande de allmänna grunderna i övrigt för prisregleringarna på väst- och sydkusten torde få hänvisas till propositionerna 1946: 232 och 1948: 48.

Prisregleringen på ostkusten har fått sin särskilda prägel av att den knutits till den år 1935 genomförda handelsregleringen på strömming, genom vilken fiskarnas ekonomiska föreningar på ostkusten (de s. k. auktoriserade fiskförsäljningsföreningarna) erhållit ensamrätt att för återförsäljning mottaga färsk strömming från fiskare. Genom denna ensamrätt bestämmer de auktoriserade fiskförsäljningsföreningarna det pris, som strömmingen skall betinga vid försäljning till olika ändamål. Prisregleringen innebär, att jordbruksnämnden till föreningen Ostkustfisk (centralorganisation för de auktoriserade fiskförsäljningsföreningarna) årligen utbetalar vissa statliga medel, s. k. prisutjämningsbidrag, att användas såsom tillskott till de priser föreningarna erhåller vid försäljningen av strömmingsfångster, som ej kan avsättas till färskkonsumtion eller rökning inom landet. Prisutjämningsbidrag har i allmänhet fått åtnjutas för färsk eller frusen exportströmming, saltströmming för den inhemska marknaden och färsk strömming, vilken såsom djurföda levereras till pälsdjursfarm. Till skillnad mot den prisreglering, som upprätthålles på väst- och sydkusten, är prisregleringen på strömming f. n. så utformad, att den enskilda fiskaren ej blir tillförsäkrad vare sig ett av staten bestämt lägsta pris för den strömming, som avsättes på färskmarknaden inom landet, eller ett fast pris (garantipris) för strömmingsöverskottet. Ett bemyndigande för jordbruksnämnden att utvidga prisregleringen till strömming, som användes för tillverkning av konserver eller för beredning av kraftfoder, har under år 1958 icke tagits i anspråk. Nämnden har ej heller utnyttjat rätten att genomföra prisreglering för torsk på ostkusten norr om Blekinge enligt det på väst- och sydkusten gällande systemet. Det må vidare nämnas, att för några år sedan Ostkustfiskets prisregleringsförening u. p. a. bildats med uppgift att handha prisregleringsverksamheten på ostkusten. Tills vidare handhaves dock denna verksamhet av föreningen Ostkustfisk.

Kostnaderna för prisregleringarna täckes av medel, som genom prisreglerings- och införselavgifter tillföres den av jordbruksnämnden förvaltade prisregleringskassan för fisk. Prisregleringsavgifter utgår för såväl svenskfångad som importerad saltvattensfisk och upptages av förstahandsköpare av fisk m. fl. För färsk och frusen importfisk samt för svenskfångad fisk, som ilandföres på västkusten, utgår prisregleringsavgift f. n. på i huvudsak

all fisk med undantag av skarpsill och de fiskslag, varav filéer belagts med införselavgift. För svenskfångad fisk, som ilandföres på syd- och ostkusten, uttages avgift endast på sill (strömning). Fisk, som övertages av prisregleringsföreningarna på väst- och sydkusten, är ej avgiftsbelagd liksom ej heller strömning på ostkusten, som säljes för annat ändamål än färskkonsumtion eller rökning. Regleringsavgiften utgör 5 procent av inköpspriset för svenskfångad fisk, som ilandföres på väst- och sydkusten, samt 4 öre per kg för på ostkusten ilandförd strömning. För importfisk, som i samband med införsel säljes på kommunal fiskauktion, är avgiften 5 procent av inköpspriset. Avgiften för annan importfisk utgör för färsk och frusen fisk 5 procent av värdet, beräknat enligt tulltaxeförordningen, för saltad islandssill 4,9 öre per kg av nettovikten samt för annan beredd importsill än islandssill 3,7 procent av nyssnämnda värde. Avgiften på importfisk är så avvägd, att den i stort sett motsvarar den avgift, som utgår för svenskfångad fisk. Under år 1958 har endast den ändringen vidtagits i fråga om prisregleringsavgiften på fisk, att en mindre justering skett av importavgiften för saltad islandssill. Införselavgift utgår på vissa fiskfiléer med 45 öre per kg av varans nettovikt.

Prisregleringsföreningarnas behov av rörelsekapital täckes till stor del av de medel, som tillförts föreningarnas konjunkturutmättningsfonder genom bl. a. avvecklingen av vissa föreningarna tidigare beviljade statslån. Föreningarna Västkustfisk och Sydkustfisk åtnjuter enligt beslut av 1958 års riksdag därutöver rätt att under innevarande budgetår mot av riksgäldskontoret ställda garantier i Sveriges kreditbank aktiebolag mot gängse ränta erhålla lån intill 3 000 000 resp. 2 000 000 kr.

Fångst- och prisutvecklingen m. m. Jordbruksnämnden lämnar i sin skrivelse inledningsvis vissa uppgifter rörande fångst- och prisutvecklingen inom saltsjöfisket, exporten och importen av fisk och fiskprodukter, fiskkonsumtionen inom landet, prisutvecklingen för fiskets förnödenheter, lönsamheten inom fisket samt det ekonomiska resultatet av statens hittillsvarande verksamhet i fråga om prisregleringen av fisk. Vidare lämnas vissa uppgifter angående utvecklingen inom saltsjöfisket av antalet fiskare och fiskebåtar.

Vad först angår *antalet fiskare* framgår av jordbruksnämndens uppgifter, vilka såsom *bilaga 1* torde få bifogas detta protokoll, att under år 1957 en fortsatt minskning skett av antalet yrkesfiskare på samtliga kuststräckor. Nedgången är starkast på ostkusten, där den utgör 10 procent, medan på väst- och sydkusten en minskning skett med ca 3 procent. Totalantalet yrkesfiskare år 1957 utgjorde 9 834, innebärande en minskning jämfört med förkrigsåren 1935—1939 av 28 procent. Även antalet binäringsfiskare har under år 1957 sjunkit något på syd- och västkusten, medan för ostkusten redovisas en uppgång. Av en utav nämnden uppgjord tablå över *antalet fiskebåtar*, vilken som *bilaga 2* torde få fogas till detta protokoll, kan utläsas, att även under år 1957 på samtliga kuststräckor en fortsatt övergång skett till

fiskebåtar med allt större motorstyrka. För västkustens del är ökningen begränsad till båtar med mer än 200 hästkrafter. Enligt tillgängliga uppgifter har de under år 1957 nybyggda västkustbåtarna utrustats med motorer på minst 300 hästkrafter. På ostkusten återspeglar nytillskotten av båtar med starkare motorer den här pågående strukturförändringen med övergång till trålfiske. Nämnden påpekar vidare, att totalantalet däckade båtar med motor sjunkit på samtliga kuststräckor och utgjorde år 1957 3 172. En minskning redovisas också av totalantalet öppna båtar med motor.

I fråga om *fångstutvecklingen* anför jordbruksnämnden, att det svenska havsfiskets avkastning under år 1957 uppgick till omkring 222 milj. kg med ett förstahandsvärde av 149 milj. kr. För år 1958 kan fångstmängden, enligt hittills för nämnden tillgängliga statistiska uppgifter, beräknas överstiga sistnämnda kvantitet och ligga vid omkring 233 milj. kg. Ökade fångster noteras för ost- och västkusten, där stegringen uppgår till 21 resp. 6 procent. Fångstökningen på västkusten utgöres i sin helhet av s. k. skrapfisk. På sydkusten däremot har de ilandförda kvantiteterna under år 1958 minskat med ca 9 procent. Fångstvärdet torde år 1958 komma att överstiga fångstvärdet år 1957 och ligga vid omkring 154 milj. kr. Nu angivna beräkningar i fråga om fiskets avkastning för år 1958 innebär, att fångstresultatet till såväl kvantitet som värde är det bästa, som uppnåtts under de gångna åren. Anmärkningsvärd är den under år 1958 synnerligen starka ökningen av direktlandningen av fisk, främst sill, i utlandet. Hela denna ökning faller på de danska hamnarna (direktlandningen i Danmark har stigit från ca 22 milj. kg år 1957 till ca 62 milj. kg år 1958, varav ca 14 milj. kg utgöres av skrapfisk), medan ilandföringen i utlandet i övrigt minskat. Sammanlagt har direktlandningarna under år 1958 uppgått till i runt tal 40 procent av västkustfiskarnas fångster. Dessa har — såvitt avser de i Sverige ilandförda kvantiteterna — minskat med omkring 18 milj. kg jämfört med år 1957. Fångstutvecklingen sedan förkrigstiden redovisas av nämnden i en särskild tablå, vilken såsom *bilaga 3* torde få fogas till detta protokoll. Vad angår fisket efter viktigare prisreglerade fiskslag har fångsterna på västkusten av vintersill och torsk under år 1958 varit av ungefärligen samma storlek som under år 1957. En synnerligen stark tillbakagång kan konstateras beträffande fisket efter fladensill, som för år 1958 redovisar en fångstmängd av endast omkring 28 000 ton mot för åren 1955, 1956 och 1957 resp. 40 000, 31 000 och 37 000 ton (ilandförd vikt). Även fångsterna av makrill, gråsej och kolja har under år 1958 varit mindre än under år 1957. På sydkusten har torskfisket, som under år 1957 gav rekordfångster, minskat, medan sillfisket ökat. För ostkusten redovisas en kraftig uppgång av strömmingsfångsterna jämfört med 1957 års låga nivå.

I likhet med år 1957 har fångstbegränsningar, såvitt avser prisreglerade fiskslag, under år 1958 upprätthållits på västkustsill och makrill samt tidvis även på sill på sydkusten. Vidare har under kort tid av sommaren 1958 i samband med fisket efter fladensill fångstbegränsning i mindre omfatt-

ning upprätthållits även på viss annan prisreglerad fisk på västkusten än sill och makrill. Motiveringen för fångstbegränsningarna har varit dels en önskan att genom begränsningarna av fångstkvantiteterna per resa främja den landade fiskens kvalitet, dels en strävan att undvika stora överskott, som skulle ha blivit svåra att avsätta och som skulle ha tryckt priserna.

Till belysande av *fiskprisernas utveckling* har jordbruksnämnden upprättat en tablå över de genomsnittliga fiskarpriserna samt minimipriserna på fisk under tiden juli 1954—september 1958. Priserna i denna tablå, vilken såsom *bilaga 4* torde få bifogas detta protokoll, avser västkustfisk av olika slag, sill och torsk vid sydkusten ävensom partipriserna på strömming i Stockholm, allt kvartalsvis.

Beträffande den prisutveckling, som framgår av tablán, anför jordbruksnämnden, att en jämförelse mellan priserna under fjärde kvartalet 1957—tredje kvartalet 1958 och priserna under motsvarande kvartal närmast föregående år ger vid handen, att för västkustens vidkommande (uppgifterna avser försäljningen vid de större fiskauktionerna) det genomsnittliga fiskarpriset för all fisk genomgående höjts, vilken höjning varit särskilt stark under andra och tredje kvartalen 1958. Av de i tablán särskilt redovisade fiskslagen på västkusten är prishöjningen genomgående för sill, medan för torsk och makrill en prisuppgång kan noteras endast andra och tredje kvartalen 1958. Prishöjningarna torde främst sammanhänga med att fångsterna av ifrågavarande fiskslag minskat jämfört med motsvarande tid år 1957. På sydkusten redovisas för torsk höjda priser under år 1958, vilket beror på minskade fångster men även på att torsköverskotten genom ökad filéberedning praktiskt taget helt eliminerats. Prisutvecklingen på sydkustsill har under år 1958 varit oenhetlig med omväxlande höjda och sänkta priser. Partinoteringarna på strömming i Stockholm har under år 1958 legat på ungefärligen samma nivå som motsvarande kvartal 1957. Samma tendens utmärker i stort sett partinoteringen på strömming vid ostkusten i övrigt. Minimipriserna undergick det gångna året — bortsett från sedvanliga säsongmässiga variationer beträffande västkustsill och sydkusttorsk — ej några större förändringar.

Vidare anför jordbruksnämnden, att utrikeshandeln med fisk och fiskprodukter för år 1958 uppvisar högre siffror än någonsin tidigare. *Exporten av fisk och fiskprodukter* beräknas under år 1958, inklusive utrikes ilandföring, ha utgjort 104,7 milj. kg till ett värde av 68,9 milj. kr. Motsvarande tal för år 1957 utgjorde 81,8 milj. kg och 59,8 milj. kr. Härvid har ilandföringen av fisk i utlandet under år 1958 ökat med ej mindre än 28,1 milj. kg och 11,5 milj. kr. och uppgår till 66,1 milj. kg och 29,4 milj. kr. Den kommersiella exporten av färsk fisk och beredd sill har minskat under år 1958, medan för fiskkonserver redovisas en ökning jämfört med 1957 års låga export. *Importen av fisk och fiskprodukter* har stigit från 41,5 milj. kg och 85,4 milj. kr. år 1957 till 49,2 milj. kg och 105,9 milj. kr. år 1958. Den kvantitetsmässiga uppgången, som berör i det närmaste samtliga fiskvarugrupper, är särskilt markant för frysta filéer, färsk långa, beredd sill samt

färsk och kryddad skarpsill. En stark ökning av importen kan konstateras även av helgeflundra och makrill. Införseln av frysta filéer uppvisar en ökning från 3 194 ton år 1957 till 4 526 ton år 1958. Ökningen blir mindre, om jämförelsen sker med år 1956, då införseln uppgick till 4 324 ton. Övervägande delen av denna ökning avser torskfiléer. Vad angår importen under år 1958 av beredd sill bör observeras, att denna — trots den kraftiga stegringen under året — understiger motsvarande import under vart och ett av åren 1955 och 1956. Beträffande utrikeshandeln med fisk m. m. i övrigt hänvisar nämnden till en inom nämnden upprättad sammanställning, vilken såsom *bilaga 5* torde få fogas till detta protokoll.

I fråga om *konsumtionen av fisk och fiskprodukter* anför jordbruksnämnden, att nämnden årligen företager konsumtionsundersökningar beträffande fisk. Under år 1958 har materialet för undersökningarna reviderats, vilket resulterat i att ändringar skett av tidigare års beräkningar. Materialet, som ligger till grund för dessa undersökningar, är dock alltjämt i viss utsträckning osäkert. Enligt senast gjorda beräkningar konsumerades i landet år 1956 totalt omkring 134 milj. kg och år 1957 omkring 132 milj. kg fisk och fiskprodukter (netto efter avdrag av svinn). Av sistnämnda års förbrukning utgjordes 87 milj. kg av färsk och fryst fisk samt skaldjur (landad vikt) och 45 milj. kg av konserver och beredd fisk (beredd vikt). Den totala konsumtionen av fisk och fiskprodukter år 1958 ligger uppskattningsvis 2 milj. kg högre än för år 1957 och torde utgöra omkring 134 milj. kg. Ökningen, som fördelar sig till ungefär lika delar på importerad och inhemsk fisk, utgöres i sin helhet av färsk och fryst vara (konsumtionsökningen av inhemsk fisk är begränsad till frysta filéer). Förbrukningen av importerad färsk och fryst fisk (inklusive skaldjur) beräknas år 1958 ha utgjort 24 procent av färskkonsumtionen. De frysta filéernas andel av den totala konsumtionen av färsk och fryst fisk (filévikten har omräknats till landad vikt) kan beräknas ha stigit från 21 procent år 1957 till 23 procent år 1958.

Konsumtionsutvecklingen av frysta fiskfiléer under senare år framgår av följande sammanställning (filévikt, milj. kg).

	1954	1955	1956	1957	1958 (prel.)
Import	1,7	4,0	4,3	3,2	4,5
Tillverkning inom landet	1,3	2,0	2,0	2,2	2,9
Summa	3,0	6,0	6,3	5,4	7,4
Lagerförändring	+0,5	+1,2	+0,3	-0,6	+0,6
Konsumtion	2,5	4,8	6,0	6,0	6,8

Av sammanställningen framgår, att under år 1958 en ökning ånyo skett av konsumtionen av frysta filéer efter den uppbromsning av konsumtionsstegringen, som ägde rum under år 1957. Jämsides med den ökade konsumtionen av frysta filéer under år 1958 har — såsom vidare framgår av sammanställningen — skett en ej obetydlig lagerökning av dylika filéer. Importen av frysta filéer under år 1958 har bestått till ca 48 procent av torsk (2 150 ton) och i övrigt främst av kolja och rödspätta. Den inhemska bered-

ningen av frysta torskfiléer, avsedda för försäljning inom landet, steg under år 1958 med ca 500 ton till omkring 2 200 ton. Härutöver har inhemska filéer beretts främst av sill (strömming), men även av kolja, vitling och makrill. Då råvaruinköpen för den inhemska beredningen av för försäljning inom landet avsedda torskfiléer på sydkusten skett till lägsta de för prisregleringsområdet fastställda minimipriserna, har — i likhet med föregående år — denna beredning under år 1958 främjats genom att till beredarna utbetalats ersättning för viss del av kostnaden för fryshuslagring av dylika filéer. Denna ersättning har i sin helhet bekostats av prisregleringsmedel. Vad angår handeln med färska filéer har beredningen inom landet av dessa varor under de senaste åren väsentligt ökat.

Beträffande *prisutvecklingen för fiskets förnödenheter* framhåller jordbruksnämnden, att under det senaste året skett endast obetydliga förändringar. Det genomsnittliga priset på motorbrännolja (i 0-zon) var år 1958 24,1 öre per l, medan motsvarande pris år 1957 uppgick till 26,1 öre. Motorbrännoljan betingar nu ett pris av 24 öre per l mot 24,5 öre vid samma tidpunkt år 1958. Priset på 45-kilos fisklådor har under år 1958 varit oförändrat eller 2 kr. 65 öre. Med undantag av snurrevadståg och strömmingsskötar, där priserna stigit något, har de genomsnittliga priserna på fiskredskap år 1958 varit ungefärligen desamma som år 1957. Prisutvecklingen på viktigare förnödenheter inom fisket redovisas av nämnden i en särskild tablå, vilken såsom *bilaga 6* torde få fogas till detta protokoll. Nämnden påpekar i detta sammanhang, att fiskarna alltmer övergår till dyrbarare men samtidigt effektivare redskap.

Jordbruksnämnden anför vidare, att *lönsamhetsutvecklingen inom fisket* även under år 1958 varit föremål för undersökningar.

Inom Svenska västkustfiskarnas centralförbund har sålunda företagits vissa undersökningar av bl. a. fladensill- och makrillfiskets lönsamhet för år 1957. Vidare har statistiska centralbyrån för att belysa de relativa förändringarna av yrkesfiskarnas inkomster och utgifter m. m. gjort vissa sammanställningar av material, som hämtats ur yrkesfiskarnas självdeklarationer. Sammanställningarna, som baserar sig på ett på modern samplingsmetodik grundat urval av yrkesfiskare, avser förhållandena åren 1952—1956. Materialet ger vid handen, att det beräknade kontanta nettot av fisket under dessa år i medeltal per yrkesfiskare genomgående ökat på södra östersjö- och öresundskusten samt för insjöfisket. För ostkusten som helhet noteras för år 1956 någon minskning av nettoinkomsten jämfört med 1955 års låga nivå. Minskningen är koncentrerad till svealandskusten, som jämte Norrland uppvisar en mycket ogynnsam inkomstutveckling efter år 1952. För båtlagsfisket på västkusten redovisas för år 1956 en fortsatt uppgång, som i sin helhet kommit manskapslotterna till godo, medan utdelningen på båt- och redskapslotter minskat.

Vad slutligen angår *det ekonomiska resultatet av statens hittillsvarande verksamhet i fråga om prisregleringen på fisk* åberopar jordbruksnämnden en inom denna upprättad tablå, vilken såsom *bilaga 7* torde bifogas

statsrådsprotokollet. Av tablån framgår bl. a., att å prisregleringsverksamheten per den 1 januari 1959 föreligger en behållning av 14,7 milj. kr., medan behållningen ett år tidigare utgjorde 12 milj. kr. Utbetalningarna under år 1958 av pristillägg och prisutjämningsmedel m. m. understiger med ca 2,25 milj. kr. summan av de under året influtna reglerings- och införselavgifterna. Dessa uppgår till ca 5,2 milj. kr., varav drygt 1,5 milj. kr. utgöres av införselavgifter. Av tablån framgår vidare, att för samtliga kuststräckor de totala utgifterna för prisregleringen överstiger summan av de inom resp. områden sedan systemets införande influtna regleringsavgifterna. Underskotten utgjorde den 1 januari 1959 i runda tal på västkusten 1,9 milj. kr., på sydkusten 0,25 milj. kr. och på ostkusten 2,9 milj. kr. I utgifterna har härvid inräknats även de medel, som ianspråktagits ur prisregleringskassan för avvecklingen av vissa prisregleringsföreningarna beviljade statslån.

Prisregleringsföreningarnas ekonomiska ställning betecknar jordbruksnämnden som god. Under år 1958 har på väst- och sydkusten den mängd fisk, som prisreglerats minskat synnerligen starkt och uppgår på västkusten till endast ungefär hälften av genomsnittet för de senaste 5 åren. Nedgången under år 1958 av den prisreglerade kvantiteten på västkusten sammanhänger huvudsakligen med att ilandföringen i Sverige av främst västkustsill minskat, vilken minskning dock uppvägs av ökade landningar i utlandet. Nedgången på sydkusten beror till en del på att fångsterna minskat men även på att under år 1958 avsättningsförhållandena för sydkusttorsk — icke minst till filéberedning — förbättrats, varigenom överskottet av detta fiskslag praktiskt taget helt eliminerats. På ostkusten har den prisreglerade strömmingskvantiteten ökat väsentligt under år 1958 och varit en av de största under efterkrigsåren. Enligt preliminära siffror har föreningen Västkustfisk år 1958 övertagit totalt 17,5 milj. kg fisk (därav ca 12,2 milj. kg sill, 1,6 milj. kg makrill, 1,3 milj. kg gråsej, 0,5 milj. kg kolja och 0,4 milj. kg östersjötorsk) för ca 7,6 milj. kr. Föreningen Sydkustfisk har år 1958 övertagit 4,3 milj. kg fisk för 1,2 milj. kr. (därav 4,2 milj. kg sill för 1,1 milj. kr. och återstoden i huvudsak torsk). För jämförelsens skull kan nämnas att år 1957 föreningen Västkustfisk övertog 40,5 milj. kg fisk (därav 29,7 milj. kg sill, 2,9 milj. kg makrill, 3,2 milj. kg gråsej, 0,9 milj. kg kolja och 2,3 milj. kg östersjötorsk) till ett förstahandsvärde av 18,2 milj. kr. och föreningen Sydkustfisk 6,6 milj. kg fisk för 2,2 milj. kr. (därav 3,3 milj. kg torsk för 1,3 milj. kr. och återstoden i huvudsak sill). Nämnden påpekar i detta sammanhang, att med hänsyn till de tillämpade formerna för export på centraliserade marknader av prisregleringsföreningarna övertages även den fisk, som exporteras på sådana marknader. Av de kvantiteter, som föreningarna övertager, exporteras normalt 85 å 90 procent. Föreningen Ostkustfisk har år 1958 enligt preliminära beräkningar prisreglerat 5,9 milj. kg strömming, varav 4,6 milj. kg exporterats mot år 1957 2,8 resp. 1,7 milj. kg.

Frågan om fortsatt prisreglering m. m.

Jordbruksnämndens överläggningar med berörda parter. I sin skrivelse meddelar jordbruksnämnden, att den vid överläggningar med representanter för vederbörande fiskarorganisationer samt för handeln och industrien berett dessa tillfälle att framföra sina synpunkter på frågan om de fortsatta prisregleringarna på fiskets område efter utgången av budgetåret 1958/59. Överläggningar i ämnet har därjämte ägt rum med nämndens råd beträffande prisregleringsfrågor på fiskets område.

Beträffande vad som förekommit vid nyssnämnda överläggningar anför jordbruksnämnden inledningsvis, att det från fiskarorganisationernas sida framhållits, att behov föreligger av en fortsatt prisreglering på fisk efter i huvudsak nuvarande grunder. Denna reglering innebär bl. a., att nämnden, om förutsättningar därför föreligger, äger rätt att dels utvidga prisregleringen att omfatta foder- och konservströmming samt på sydkusten ilandförd makrill, horngädda och skrubba, dels ock genomföra prisreglering på torsk för ostkusten norr om Blekinge enligt det för väst- och sydkusten gällande systemet.

Prisregleringsföreningarna Västkustfisk och Sydkustfisk har anhållit, att de föreningarna tillerkända kreditgarantierna skall få åtnjutas även under nästa budgetår.

Jordbruksnämnden meddelar även, att färskfiskhandelns representanter i stort sett, liksom tidigare, vitsordat lämpligheten av det nuvarande prisregleringssystemet. Frågan om eventuella ändringar i systemet — liksom i fråga om auktorisationssystemet på ostkusten — har ansetts böra anstå i avvaktan på resultatet av 1954 års fiskeriutrednings arbete. Ej heller konservindustrien eller saltsillhandeln har i avbidan på resultatet av 1954 års fiskeriutrednings arbete framlagt några förslag till principiella ändringar av regleringarna på fiskets område. Under hänvisning till att centralnämnden för fiskpropaganda ej längre kan påräkna bidrag ur fiskerinäringens bensinskattelond för propaganda för fisk, har man från färskfiskhandelns sida förordat, att prisregleringsföreningarna skall ges tillstånd att till centralnämnden lämna medel för detta ändamål. Representanter för handeln och beredningsindustrien har vidare — såsom senare skall närmare beröras — betonat angelägenheten av att viss omläggning sker av formerna för samarbetet med fiskets organisationer. Konservindustrien har i fråga om tillämpningen av importregleringen upprepat ett av industrien förra året väckt förslag, att färsk och kryddad skarpsill skall frilistas.

Fiskerinäringens representanter har samtliga förordat en förlängning på ett år av gällande förordningar om regleringarna på fiskets område i avvaktan på de förslag, som 1954 års fiskeriutredning kan komma att framlägga.

Jordbruksnämnden upplyser, att nämndens råd beträffande prisregleringsfrågor på fiskets område enhälligt uttalat sig för de av nämnden i det följande avgivna förslagen med undantag av dels att fiskarrepresentanterna i rådet motsatt sig förslaget om representation för handel och industri i

prisregleringsföreningarnas styrelser, dels att vissa rådsledamöter förordat, att bidrag för centralnämndens för fiskpropaganda verksamhet skall utgå ur prisregleringskassan för fisk. Rådsledamöterna har vidare enhälligt tillstyrkt ett samgående mellan de olika kuststräckorna vad angår exporten på centraliserade marknader.

Jordbruksnämndens förslag. För egen del anför jordbruksnämnden i sin skrivelse, att den, då behov alltjämt föreligger av prisskydd för fiskarna, funnit skäl tala för att prisreglering på fisk skall bibehållas jämväl under budgetåret 1959/60. Nämnden har därvid särskilt pekat på den stigande betydelse, som exporten fått under senare år för avsättningen av fiskarnas fångster, samt på de osäkerhetsmoment, som är förenade därmed. Grunderna för prisregleringen bör enligt nämnden bibehållas i huvudsak oförändrade i avvaktan på resultatet av 1954 års fiskeriutrednings översyn av riktlinjerna för prisregleringen på fiskets område.

Med hänsyn till omfattningen av prisregleringsverksamheten tillstyrker jordbruksnämnden, att föreningarna Västkustfisk och Sydkustfisk även under nästa budgetår till deras fulla belopp skall få disponera de krediter, för vilka staten ställt garanti, samt att behållningen i prisregleringskassan för fisk på de villkor, som fastställts av Kungl. Maj:t genom beslut den 3 september 1954 och den 11 april 1958, får användas för lån till prisregleringsföreningarna för tillfällig finansiering av kreditförsäljningar på export.

Beträffande prisregleringens finansiering framhåller jordbruksnämnden, att förhållandena på exportmarknaden alltjämt är sådana, att behållningen i prisregleringskassan för fisk bör reserveras att användas för bestridande av de utgifter, som i särskilda fall kan bli erforderliga vid uppkommande avsättningssvårigheter eller för att täcka förluster vid kreditförsäljningar. Enligt nämndens mening erfordras sålunda för prisregleringens upprätthållande alltjämt bemyndigande för nämnden att upptaga regleringsavgifter i huvudsaklig överensstämmelse med de grunder, som f. n. tillämpas.

I fråga om regleringsavgifternas omfattning och storlek erinrar jordbruksnämnden om föredragande statsrådets uttalande i propositionen 1957: 88, att detta spörsmål bör tagas upp till övervägande, därest de medel, som inflyter till prisregleringskassan genom upptagande av införselavgifter på fiskfiléer, skulle visa sig mera väsentligt överstiga det belopp, som av dylika avgifter influtit under år 1956. Detta belopp utgör 1,56 milj. kr. och avser införselavgifter, som influtit under tiden februari—december. Anmälas må, att de under åren 1957 och 1958 influtna införselavgifterna understiger nämnda belopp och uppgår till resp. 1,11 och 1,54 milj. kr.

I detta sammanhang erinrar jordbruksnämnden, att föredragande statsrådet i propositionen 1956: 86 uttalat, att det i fortsättningen torde böra ankomma på Kungl. Maj:t att för det framförliggande budgetåret meddela föreskrifter rörande den huvudsakliga användningen av de införselavgifter, som uttages på vissa slag av färska och frysta filéer. I anslutning härtill

har uppdragits åt nämnden att avge förslag till dylik disposition samt att till detta förslag foga dels beräkningar rörande storleken av inflytande införselavgifter under det framförliggande budgetåret, dels — i fråga om såväl storleken som användningen av införselavgiftsmedlen — redovisning av utfallet för tilländalupet år samt en reviderad beräkning för det löpande året. Härom anför nämnden följande.

Under tiden t. o. m. den 31 december 1958 har i införselavgifter influtit ett sammanlagt belopp av omkring 4,2 milj. kr. Av detta belopp kommer 1,27 milj. kr. på budgetåret 1957/58 och 0,8 milj. kr. på innevarande budgetår. Såsom nämnden framhållit i sin framställning angående fiskprisregleringen för innevarande budgetår, föreligger av naturliga skäl stora svårigheter att bedöma den fortsatta utvecklingen av importen av införselavgiftsbelagda filéer och därmed också storleken av de inkomster, som framdeles kan komma att inflyta i form av införselavgifter. I nämnda skrivelse har den avgiftsbelagda filéimporten för innevarande budgetår ansetts böra uppskattas till 3 500 ton. En reviderad beräkning med hänsyn bl. a. till hittills företagen import ger ej nämnden anledning att nu frångå denna uppskattning. Motsvarande import för nästa budgetår anser sig nämnden — med ledning av uppgifter, som erhållits från frysberedningsindustrien — också böra uppskatta till 3 500 ton. Med utgångspunkt från en införselavgift med ett oförändrat belopp av 45 öre för kg filé skulle inkomsten av införselavgifter bli för vart och ett av budgetåren 1958/59 och 1959/60 1,58 milj. kr.

I enlighet med Kungl. Maj:ts beslut den 31 maj 1957 och den 11 april 1958 skall — i likhet med de medel, som inflyter genom upptagande av prisregleringsavgifter — de under budgetåren 1957/58 och 1958/59 influtna eller inflytande införselavgifterna tillföras prisregleringskassan för fisk att användas för med kassan avsedda ändamål. För budgetåret 1957/58 har därutöver föreskrivits, att införselavgiftsmedel till ett belopp av högst 45 000 kr. skall få disponeras för bestridande av kostnaderna under budgetåret för befattningen som fiskexportrepresentant. Samma föreskrift har lämnats även vad angår de för innevarande budgetår inflytande införselavgiftsmedlen, vilka dessutom till ett belopp av högst 20 000 kr. skall få användas till bestridande av kostnaderna under budgetåret för kvalitetskontroll av fisk och fiskprodukter. För nu nämnda ändamål har, vilket framgår av den såsom bilaga 7 till detta protokoll fogade tablån, hittills ianspråktagits 30 789 kr. 58 öre såsom bidrag till kostnaden under budgetåret 1957/58 för befattningen som fiskexportrepresentant. Med nu angivna undantag skall enligt förenämnda beslut införselavgifterna under ifrågavarande budgetår användas för täckande av kostnader i samband med prisregleringen på fisk. Av den tidigare lämnade redogörelsen för det ekonomiska resultatet av den prisreglerande verksamheten för år 1958 framgår, att de under året influtna reglerings- och införselavgifterna ej helt åtgått för täckande av utgifterna under året. Återstoden av medlen har fonderats i prisregleringskassan att vid behov användas för bestridande av de utgifter, som i särskilda fall kan bli erforderliga för prisregleringens upprätthållande. Till vilket av dessa ändamål införselavgifterna använts eller kan komma att användas, kan ej anges, då — med den konstruktion prisregleringskassan erhållit — samtliga i kassan ingående medel måste betraktas såsom en enhet. Detta gäller oberoende av att i sistnämnda bilaga avräkning skett av utgifterna för prisregleringen vid de olika kuststräckorna mot de prisregleringsavgifter, som influtit på vederbörande kuststräcka. Att så skett har berott därpå, att

man velat särskilt för varje kuststräcka redovisa det ekonomiska resultatet av prisregleringsverksamheten.

Enligt jordbruksnämndens mening bör ej heller i fortsättningen åtskillnad göras mellan de olika medel, som tillföres prisregleringskassan för fisk. Införselavgifterna bör därför även under nästa budgetår disponeras på i huvudsak samma sätt som prisregleringsavgifterna och sålunda i första hand användas för täckande av de löpande utgifterna för prisregleringens upprätthållande. I anslutning härtill erinrar nämnden om att Kungl. Maj:t under nionde huvudtiteln i årets statsverksproposition (p. 166) föreslagit, att kostnaderna under budgetåret 1959/60 för befatningen såsom fiskexportrepresentant skall till ett belopp av högst 45 000 kr. täckas av de för budgetåret inflytande eller dessförinnan influtna införselavgiftsmedlen. Vidare förordar nämnden i det följande, att dessa medel till ett belopp av högst 35 000 kr. skall få användas till bestridande av kostnaderna under nästa budgetår för kvalitetskontroll. Under hänvisning till det anförda bör sålunda de för regleringsåret 1959/60 inflytande införselavgifterna — med de begränsningar, som föranledes av bifall till nyssnämnda förslag — enligt i huvudsak samma grunder som under innevarande budgetår disponeras för i första hand täckande av de löpande utgifterna för prisregleringens upprätthållande.

Jordbruksnämnden erinrar härefter, att föredragande departementschefen i propositionen 1958: 71 uttalat, att han i likhet med jordbruksnämnden ansåg det önskvärt, att överläggningar med berörda parter upptogs med anledning av ett inom nämndens råd beträffande prisregleringsfrågor på fiskets område väckt förslag, att plats borde beredas representanter för handel och industri inom prisregleringsföreningarnas styrelser. Med anledning av detta uttalande har inför nämnden överläggningar i frågan ägt rum i december 1958 med representanter för prisregleringsföreningarna på fiskets område och i januari 1959 med representanter för fiskhandeln och fiskberedningsindustrien. Representanterna för prisregleringsföreningarna — centralföreningen Ostkustfisk var ej representerad vid sammanträdet — har vid dessa överläggningar förklarat sig ej kunna biträda förslaget om representation i föreningarnas styrelser för handel och industri. De har ansett nuvarande anordningar angående exporten av fisk vara tillfyllest för samarbetet mellan berörda parter. Dessa anordningar — för vilka nämnden senare redogör under avsnittet angående exporten — utgöres av de på väst- och sydkusten inrättade s. k. fiskexportnämnderna samt vidare, vad angår exporten på centraliserade marknader, av föreningen Sydsvensk exportfisk på sydkusten och av exportutskotten för svensk saltsill och för färsk fisk på västkusten. Enligt representanterna för föreningen Västkustfisk kunde en utbyggnad av samarbetet övervägas endast såtillvida, att i exportutskottet för färsk fisk på västkusten viss representation bereddes även för konservindustrien. Representanterna för konserv- och frysberedningsindustrien ävensom representanterna för den konsumentkooperativa handeln har vid överläggningarna betonat angelägenheten av att en omlägg-

ning sker av formerna för samarbetet med fiskets organisationer i syfte att möjliggöra ett för samtliga parter bättre resultat. Denna omläggning — som tills vidare ansågs böra begränsas att gälla endast väst- och sydkustens prisregleringsområden — har föreslagits skola ske genom att representation beredes handel och industri i prisregleringsföreningarnas styrelser samt vidare genom att ordförandeposterna i styrelserna av jordbruksnämnden besättes med opartisk person. Därjämte har ifrågasatts, om ej samtliga på väst- och sydkusten nu existerande organ för samarbetet mellan fiskarna samt handeln och fiskberedningsindustrien kunde för varje kuststräcka sammanslås till ett enda organ med representanter för alla intressen. Från den privata färskfiskhandelns sida framställdes vid nyssnämnda överläggningar ej något yrkande om omläggning av samarbetsformerna men man anhöll att, därest förslaget om representation i föreningarnas styrelser genomfördes, få representation däri efter vissa grunder.

För egen del erinrar jordbruksnämnden till en början om att det vid tillkomsten år 1946 av nu gällande prisregleringssystem förutsattes, att fiskarnas egna organisationer utan inblandning från andra intressen skulle handha verksamheten med omhändertagande och nyttiggörande av den fisk, som ej kunde säljas till av staten fastställda minimipriser. Dessa priser skulle enligt de ursprungliga direktiven för prisregleringen sättas så lågt, att såväl den normala inhemska konsumtionen (möjligen med undantag för några speciella konserver) som exporten till mera normala marknader i full utsträckning kunde tillgodoses genom inköp till minimipriset eller högre pris. Sedan flera år tillbaka har emellertid prisregleringssystemet så tillämpats, att förhållandena på färskmarknaden inom landet blivit i första hand bestämmande för avvägningen av minimipriset. Verksamhetsområdet för prisregleringsföreningarna har härigenom utvidgats att omfatta även andra avsättningsområden än dem, som ursprungligen avsågs. Viss del av fiskinköpen för konservindustriens och exportörernas behov utgöres exempelvis av fisk, som övertagits av prisregleringsföreningarna. Vidare har fiskexporten till länder med centraliserad import direkt eller indirekt koncentrerats till prisregleringsföreningarna, varigenom dessa kommit att driva en från början ej avsedd betydande affärsverksamhet. Genom de nu nämnda förhållandena har för handel och industri uppkommit ett ökat behov av att erhålla direkt kontakt med prisregleringsföreningarnas verksamhet. Detta behov synes nämnden, åtminstone tills vidare, bäst kunna tillgodoses genom att handeln och industrien får viss representation i föreningarnas styrelser. En sådan anordning synes även bättre än de nuvarande samarbetsformerna kunna bidra till att redan på ett tidigt stadium utjämna uppkommande motsättningar mellan parterna och härigenom skapa förutsättningar för ett för samtliga parter fruktbringande samarbete. Stöd härför utgör exempelvis de goda erfarenheter, som vunnits av arbetet inom de regleringsföreningar på jordbrukets område, där handeln och industrien erhållit representation. Under hänvisning till det nu anförda föreslår nämnden, att nämnden erhåller bemyndigande att

såsom villkor för utbetalande av pristillägg till regleringsföreningarna föreskriva, att i styrelserna för föreningarna Västkustfisk och Sydkustfisk skall ingå 2 resp. 3 av nämnden utsedda ledamöter som representanter för den inom resp. områden verksamma fiskhandeln och fiskberedningsindustrin. Med hänsyn särskilt till erfarenheterna från prisregleringsföreningarna på jordbrukets område tillstyrker nämnden vidare, att ordförandena i föreningarnas styrelser tillsättes av nämnden. Antalet styrelseledamöter i föreningarna Västkustfisk och Sydkustfisk är f. n. 8 resp. 11, varför ett genomförande av förslaget ej innebär, att prisregleringsföreningarna förlorar sin karaktär av fiskarnas egna organ. Frågan om eventuell sammanslagning av nuvarande samsamarbetsorgan på väst- och sydkusten torde i första hand få prövas av de av frågan berörda parterna.

Vad angår framställningen från färskfiskhandelns sida, att prisregleringsföreningarna skall ges tillstånd att till centralnämnden för fiskpropaganda lämna medel för propaganda för fisk erinrar jordbruksnämnden, att centralnämnden för fiskpropaganda bildades år 1951 av de organisationer — däribland prisregleringsföreningarna på fiskets område — som angivits i Kungl. Maj:ts skrivelse den 3 november 1950 angående medel till föreningen för fiskpropaganda för vissa kostnader i samband med bildandet av en centralnämnd för fiskpropaganda. Som bidrag till propaganda- och upplysningsverksamhet erhöll centralnämnden under ett vart av åren 1953, 1955, 1956 och 1957 50 000 kr. från fiskerinäringens bensinskattfond, varjämte centralnämnden från det tidigare nämnda reservationsanslaget till främjande av beredning och avsättning av fisk, m. m. tilldelades 50 000 kr. enligt Kungl. Maj:ts beslut den 7 augusti 1953 och likaledes 50 000 kr. enligt Kungl. Maj:ts beslut den 20 juli 1956. Som förutsättning för utfåendet av de båda sistnämnda bidragen föreskrev Kungl. Maj:t bl. a., att de i centralnämnden ingående organisationerna skulle för nämndens propaganda- och upplysningsverksamhet tillskjuta minst motsvarande belopp samt vidare att centralnämnden till fiskeristyrelsen och jordbruksnämnden skulle avge redogörelse för sin och för de till centralnämnden anslutna organisationernas verksamhet i vad den avsåg propaganda för fisk. Av det förenämnda framgår enligt jordbruksnämnden, att Kungl. Maj:t, i samband med att beslut meddelats om beviljande av statsmedel till centralnämnden för fiskpropaganda, förutsatt, att hinder ej skall föreligga för de i centralnämnden ingående prisregleringsföreningarna på fiskets område att bidra med medel till centralnämndens verksamhet. Frågan om storleken av eventuella sådana bidrag bör med hänsyn till arten av prisregleringsföreningarnas verksamhet underställas jordbruksnämnden för godkännande liksom även frågan om utbetalande i annan ordning av medel för propaganda för fisk.

Såsom framgår av den tidigare redogörelsen utgår giltighetstiden för förordningen 1952: 320 om viss reglering av handeln med fisk, m. m. den 30 juni 1959. Jordbruksnämnden erinrar om att i propositionen 1955: 105 föredragande statsrådet förklarar sig ej berett att taga ställning till 1951 års fiskhandelsutrednings förslag angående frågan om fortsatt giltighet av

denna förordning samt om auktorisationssystemet på ostkusten, med hänsyn bl. a. till att i direktiven för 1954 års fiskeriutredning ingår att verkställa en översyn även av riktlinjerna för prisregleringen av strömming. I avvaktan på resultatet av denna översyn finner sig jordbruksnämnden böra föreslå, att giltighetstiden för oförmälda förordning 1952: 320 förlänges t. o. m. den 30 juni 1960. I detta sammanhang fäster nämnden uppmärksamheten på att näringsfrihetsrådet genom beslut den 19 juni 1958 lämnat de auktoriserade fiskförsäljningsföreningarna på ostkusten fortsatt tillstånd att tillämpa av nämnden meddelade föreskrifter om förbud mot underskridande av partinoteringar och om minimirabatter på färsk och frusen strömming, så länge förut oförmälda förordning 1952: 320 om viss reglering av handeln med fisk i sin nuvarande huvudsakliga utformning äger fortsatt giltighet, dock längst t. o. m. den 30 juni 1959. Nämnden avser att sedermera i skrivelse till näringsfrihetsrådet anhålla, att ifrågavarande tillstånd måtte förlängas tills vidare i avvaktan på resultatet av 1954 års fiske-riutrednings arbete.

Vidare erinrar jordbruksnämnden, att det i nya 10 a § tulltaxeförordningen föreskrivits den ändringen, att tull skall i fråga om varje varuparti, som särskilt anmälts för förtullning, påföras i jämna kronor, så att över-skjutande öretal bortfaller. Motsvarande ändring bör enligt nämndens mening företagas i 9 § förordningen 1952: 320 i fråga om prisregleringsavgiften för importfisk.

Vad angår skyddet för avsättningen inom landet av fladensill framhåller jordbruksnämnden, att den i sitt år 1953 avgivna förslag om prisregleringen på fiskets område under budgetåret 1953/54 förklarade sig ha för avsikt att, därest förhållandena icke föranleder till annat, under de närmaste åren dels upprätthålla förbud mot försäljning av islandssill, dock längst t. o. m. utgången av september resp. år, dels inställa importlicens-givningen för annan beredd sill än islandssill under den tid försäljnings-förbudet gällde. Under de senaste 4 åren med undantag av år 1956 har ifrå-gavarande åtgärder icke vidtagits. I princip anser nämnden, att sådana ingripanden ej heller fortsättningsvis skall behöva ifrågakomma utan att de bör kunna ersättas med bl. a. kvalitetsfrämjande åtgärder av beskaffenhet att stärka fladensillens konkurrenskraft i förhållande till andra sill-sorter. Erfarenheten torde också ha visat, att hittills vidtagna dylika åtgärder varit av betydelse för avsättningen av salt fladensill på den inhemska marknaden.

III. Utrikeshandeln med fisk

Såsom framgår av den tidigare redogörelsen utgår giltighetstiden för för-ordningarna angående reglering av införseln och utförseln av vissa slag av fisk och skaldjur den 30 juni 1959. Jordbruksnämnden föreslår, att dessa båda förordningar förlänges att gälla t. o. m. den 30 juni 1960.

I särskilda bilagor till nyssnämnda förordningar har med angivande av tulltaxans statistiska nummer upptagits de varuslag, som omfattas av för-

ordningarna. Fr. o. m. innevarande år gäller emellertid en ny tulltaxa, vari de olika varuslagen klassificerats efter ett nytt, på den s. k. brysselnomenklaturen grundat system. Jordbruksnämnden har med anledning härav föreslagit vissa av den nya tulltaxan betingade ändringar av bilagorna. Vad angår införseliförordningen har ändringarna härvid i stort sett begränsats till att i dennas varuförteckning anslutning skett till nomenklaturen i gällande tulltaxa. I fråga om utförseliförordningen har härutöver den ändringen vidtagits, att en obetydlig utvidgning skett av det varuområde, som regleras av förordningen. Utvidgningen avser vissa fiskvaror, som vid tidpunkten för förordningens tillkomst redovisades gemensamt med andra livsmedel. Härigenom kommer samtliga varuslag, som tillhör Brysselnomenklaturens kap. 3 samt positionerna 16.04 och 16.05 att omfattas av utförseliförordningen. Nämnden anmärker, att denna utvidgning av förordningens tillämpningsområde ej står i strid med tidigare uttalanden i ämnet. I propositionen 1953:197 har nämligen föredragande statsrådet vid behandlingen av frågan om regleringen av exporten av fisk förklarat sig ej ha något att erinra mot att exportförfattningen i enlighet med nämndens förslag omfattade alla slag av fisk och skaldjur. De till nämnden knutna import- och exportråden för fisk har vid nyligen hållna överläggningar inför nämnden förklarat sig ej ha något att erinra mot ifrågavarande ändringar.

Vad angår den fortsatta tillämpningen av *importregleringen* på fisk föreslår jordbruksnämnden, att regleringen skall anordnas i huvudsaklig överensstämmelse med de grunder, som tillämpas under innevarande budgetår. Nämnden har därvid beaktat, att enligt uttalande av föredragande statsrådet i propositionen 1957:88 — intill dess resultatet av 1954 års fiskeriutrednings arbete föreligger — möjligheten att reglera importen genom införselavgift ej bör ytterligare utnyttjas, såvida ej väsentligt ändrade förhållanden föranleder därtill. I anslutning härtill lämnar nämnden en redogörelse för den hittillsvarande tillämpningen av importregleringen.

Enligt nyss omförmälda förordningar erfordras för import av fisk, fiskprodukter och skaldjur särskilt tillstånd av jordbruksnämnden. Från licenstvänet har emellertid vid import från i huvudsak OEEC-området, med stöd av särskilda av Kungl. Maj:t meddelade bemyndiganden, undantagits vissa s. k. villkorligt frilistade varuslag, nämligen färsk helgeflundra, rocka och ål, färska och frysta filéer av gråsej, kolja, kungsfisk, torsk och vitling, saltad fisk med undantag av makrill, skarpsill och strömming, sockersaltad eller kryddad fisk med undantag av strömming och annan än i tunnor förpackad skarpsill, färsktorkad fisk med undantag av spillånga, rökt fisk, saltad eller på annat sätt beredd fiskrom, ostron, musslor och andra slag av kräftdjur än hummer, fisk- och skaldjurskonserver, samt vidare vissa varor, vari fisk eller skaldjur ingår. För vissa slag av saltad sill och för kryddad skarpsill är frilistningen tidsbegränsad. Enligt de gällande grunderna för införselregleringen skall importen av fisk begränsas i den omfattning, som erfordras för att upprätthålla prisregleringarna på fiskets område. I likhet med vad fallet varit under tidigare år har under år 1958 den av nämnden tillämpade principen vid beviljande av import av färsk och fryst fisk varit, att import medgivits för täckande av det behov, som icke

kunnat tillgodoses med likvärdig svensk fiskvara. Nämnden har härvid sökt avpassa importen så, att den kompletterat fångsterna resp. beredningen inom landet av jämförliga fiskslag. Vid import av ej avgiftsbelagda filéer har därjämte även beaktats tillgången inom landet på råvara, som lämpligen kan beredas till dylika filéer. Vad angår salt, kryddad eller sockersaltad sill har importen under år 1958 icke hindrats. Under året har importlicens erfordrats endast för import, som efter den 15 juli företagits av annan salt sill än islandssill samt norsk stor- och vårsill.

Vid sin tillämpning av importregleringen har nämnden begagnat sig av såväl individuella som generella importlicenser. Systemet med individuella licenser innebär, att nämnden efter ansökan medger importör rätt att under begränsad tid från visst land införa fiskvaror av visst slag och till viss myckenhet eller värde. Den generella licensen utställs för import över särskilt angivna tullanstalter av viss fisk, köpt i fast räkning, och upptager varken kvantitet eller värde. Till skillnad mot den individuella licensen förlänges den generella licensen automatiskt men kan hävas med mycket kort varsel. Den generella importlicensen användes endast i lägen, då beträffande icke frilistad sådan fisk en kvantitativ begränsning av importen ej anses böra upprätthållas. Enligt uttalande av föredragande statsrådet i propositionen 1953: 197 har förutsatts, att ändring av användningsområdet för de generella importlicenserna ej skall äga rum, utan att samråd skett med representanter för fiskerinäringen.

Vid den löpande importlicenseringen bedömer jordbruksnämnden importbehovet av färsk fisk med ledning av bl. a. rapporter beträffande tillförseln av och förstahandspriserna på svensk fisk. Vidare inhämtas för nämndens bedömanden synpunkter från de inom varje prisregleringsområde lokalt inrättade s. k. fiskimportnämnderna, i vilka såväl fiskarnas som handelns organisationer är företrädade. I viktigare frågor om tillämpningen av importregleringen på färska och frysta fiskvaror sker samråd jämväl inom ett av nämnden inrättat centralt rådgivande organ, det s. k. fiskimportrådet. Detta råd består av särskilt utsedda representanter för av importen berörda intressen, nämligen fiskare, handel, beredare och konsumenter. I frågor angående importen av saltsill sker vid behov samråd i särskild ordning med av saltsillimporten berörda parter.

Med stöd av kungörelsen 1956: 11 om införselavgift på vissa slag av färska och frysta fiskfiléer utgår fr. o. m. den 30 januari 1956 vid införsel till riket av dylika filéer av gräsej, kolja, kungsfisk, torsk och vitling en avgift av 45 öre per kg av varans nettovikt. Då de varuslag, som omfattas av kungörelsen, fr. o. m. innevarande år erhållit ändrade statistiska nummer, föreslår jordbruksnämnden vissa härav betingade ändringar i den samma.

Jordbruksnämnden erinrar om att nämnden i sin framställning angående fiskprisregleringen för innevarande budgetår med anledning av ett av konservindustrin väckt förslag om vidgning av frilistningen av fisk till kryddad och färsk skarpsill uttalat, att förslaget, som avsågs skola tillämpas först under innevarande budgetår, fick bli beroende av överväganden i anslutning till senare överläggningar med av frågan berörda parter. Nämnden upplyser, att frågan om importen av skarpsill under det gångna året varit föremål för upprepade överläggningar mellan representanter för västkustfiskets organisationer och för konservindustrin. Från västkustfiskets sida har man därvid — i likhet med tidigare — motsatt sig förslaget om en definitiv frilistning av skarpsillen men förklarat sig ej ha något att

erinna mot att vissa tidsbegränsade beslut meddelades om fri import av den kryddade varan. Västkustfiskets representanter har vidare tillstyrkt, att import av färsk skarpsill tills vidare får ske mot generell importlicens. Från konservindustriens sida har man vid nämnda överläggningar — utan allt i princip frångå kravet på en definitiv frilistning av all skarpsill — ansett sig för den färska varan i varje fall tills vidare kunna godtaga det av fiskarna tillstyrkta systemet med generell importlicens. Anmärkas bör enligt nämnden, att tillförseln av skarpsill på västkusten även under innevarande säsong varit exceptionellt låg, vilket belyses av att tillförseln från mitten av september till utgången av december uppgått till endast 0,9 milj. kg mot för samma tid vart och ett av åren 1955 och 1956 4,2 milj. kg. Motsvarande tal för år 1957, då förslaget om frilistning av skarpsill väcktes, var 1,2 milj. kg.

Jordbruksnämnden upplyser, att nämndens beslut i fråga om importen av skarpsill under innevarande säsong innebär, att från säsongens början — omkring mitten av september — import tills vidare medgivits av färsk skarpsill mot generell importlicens. Vad angår den kryddade varan i förpackningar med en nettovikt av minst 45 kg har denna genom olika beslut av nämnden fortlöpande frilistats med början fr. o. m. den 1 september 1958 tills vidare t. o. m. utgången av februari 1959. De av nämnden sålunda vidtagna åtgärderna har medfört, att importen av såväl färsk som kryddad skarpsill under innevarande säsong kunnat fortgå utan hinder. Härigenom har nämnden i varje fall tills vidare i full utsträckning tillgodosett syftet med konservindustriens förslag. Vad angår det ånyo framlagda förslaget om frilistning framhåller nämnden, att den egentliga säsongen för kryddning av skarpsill i huvudsak redan avslutats och att något ställningstagande till förslaget därför ej nu behöver ske. Nämnden är emellertid beredd att upptaga frågan till prövning i god tid före nästa säsong, som börjar under september månad.

För export av fisk och fiskprodukter fordras i princip licens av jordbruksnämnden. Dessa varor är emellertid upptagna bland de varuslag, som är föremål för s. k. villkorlig exportfrilistning. Detta innebär, att de under vissa förutsättningar tills vidare får exporteras utan särskild licens till bl. a. OEEC-området. Bland de förutsättningar, som nämnden uppställt för frilistningen, märkes dels att den får utnyttjas endast av affärsföretag, som är infört i svenskt firma-, förenings- eller aktiebolagsregister, dels att fisk, som exporteras, skall vara inköpt enligt gällande bestämmelser om reglering av handeln med fisk samt om prisreglering beträffande fisk, dels att företag, som önskar utnyttja frilistningen, låter hos jordbruksnämnden registrera en förbindelse att iakttaga de för licensfriheten uppställda villkoren.

Jordbruksnämnden anför i sin skrivelse, att nämnden i sådana frågor berörande export av fisk och fiskprodukter, som är av intresse för den svenska fiskerinäringen eller eljest av mera allmän betydelse, inhämtar uttalande från det s. k. *fiskeexportrådet*. Härom anför nämnden följande.

Fiskexportrådet består av representanter för de olika fiskexportintressena — fiskarna, färskfiskhandlarna, salteriföretagen och konservindustrin — på västkusten (Göteborgs och Bohus län samt Halland), sydkusten (Skåne och Blekinge) samt ostkusten (de östra kustlandskapen i övrigt). Till rådets sammanträden kallas jämväl statens fiskexportrepresentant. Rådet kallas av nämnden till sammanträde bl. a. för att utröna olika exportönskemål inför förestående handelsavtalsförhandlingar, diskutera fördelning mellan olika kustområden av redan erhållna kontingenter för export till länder, där importen av fisk och fiskprodukter är centraliserad, och rådgöra om olika möjligheter att främja och stödja fiskexporten i allmänhet. Behov har förelegat av regelbundet återkommande sammanträden för behandling av uppkommande spörsmål. Inom de på väst- resp. sydkusten lokalt inrättade s. k. exportnämnderna, i vilka vederbörande kuststräckas exportintressen är allsidigt företrädade sker bl. a. en förberedande behandling av fiskexportrådets ärenden.

Exporten till länder med centraliserad import har koncentrerats till vissa organ, som under särskilda förutsättningar tillerkänts ensamrätt till exportlicenserna på ifrågavarande länder. Beträffande dessa organs sammansättning och de förutsättningar, som gäller för att exportlicenserna skall förbehållas dem, anför jordbruksnämnden följande.

För fisk från västkusten med de undantag, som nämnden bestämmer, utställes exportlicenser f. n. endast på föreningen Väst kustfisk. Såsom villkor för att föreningen ensam skall erhålla licenserna gäller, att föreningen skall, på sätt nämnden godkänner, bereda den enskilda exporthandeln tillfälle att deltaga vid förhandlingar om avslut med den utländska köparen och i leveranserna på träffat avslut. När det gäller export av salt sill sker samverkan mellan fiskare och exporthandeln inom ett särskilt organ, kallat exportutskottet för svensk saltsill. För export av färsk och fryst fisk finnes ett motsvarande organ, kallat exportutskottet för färsk fisk. I dessa fall utställes exportlicenser på föreningen Väst kustfisk för exportutskottets räkning.

För fisk från sydkusten med undantag av fiskslag, som nämnden kan komma att bestämma, beviljas under vissa förutsättningar exportlicenser tills vidare uteslutande den av fiskare och handel för den ifrågavarande exporten med nämndens godkännande bildade föreningen Sydsvensk exportfisk, förening u. p. a. Som förutsättning för att föreningen skall åtnjuta ensamrätt till licenser har bl. a. föreskrivits, att föreningen och dess verksamhet skall vara underkastad nämndens överinseende och att dess styrelse skall ha en opartisk ordförande, utsedd av nämnden. Vidare skall föreningens verksamhet bedrivas efter vissa av nämnden godkända riktlinjer. Föreningen skall vara skyldig att ställa sig till efterrättelse de beslut rörande medlemskap, styrelsens sammansättning, kvoteringar, stadgar, vinstutdelning o. d., som kan komma att meddelas av nämnden.

Allmänt har stadgats skyldighet för exportorganen att tillse att allas berättigade intressen av att deltaga i exporten blir tillgodosedda och att exporten, om det befinner sig nödvändigt, fördelas mellan exportörerna enligt grunder, som fastställs av nämnden. Vidare har förutskickats, att företagen, om nämnden så finner angeläget, skall (exempelvis genom att utlysa särskilda exportauktioner) öppna möjligheter för exportörerna att inbördes tävla om exportleveranserna. Under det gångna året har bildats en samsamarbetskommitté med representanter för olika exportorgan m. m. för samverkan mellan de olika kuststräckorna i frågor angående exporten på centraliserade marknader.

I detta sammanhang framhåller jordbruksnämnden, att behovet av ett organ motsvarande det s. k. fiskexportrådet och av en centralisering utav fiskexporten, såvitt gäller länder med centraliserad import, har bestyrkts vid upprepade tillfällen även under det gångna året. Enligt nämndens mening är det, om exportmöjligheterna skall kunna tillvaratagas rationellt, erforderligt att exporten även i fortsättningen regleras i den omfattning, som nu sker. Nämnden erinrar om att livsmedelskommissionen i ett år 1950 till Kungl. Maj:t framlagt förslag om organisationen av fiskexporten till länder med centraliserad import betonat nödvändigheten av att från svensk sida ett enhetligt uppträdande iaktogs vid förhandlingar och affärsuppgörelser med länder, där importen av fisk är centraliserad. Enär förut-sättningar vid denna tidpunkt saknades för en samverkan inom ett enda organ, föreslog kommissionen, att exportintressena tills vidare skulle sam-las inom 3 särskilda organ, 1 för exporten av färsk fisk från västkusten, 1 för exporten av saltad fisk från västkusten samt 1 för exporten av färsk och beredd fisk från sydkusten. För strömmingsexporten från ostkusten förelåg — enligt kommissionen — icke anledning till särskilda åtgärder, när det gällde exporten till centraliserade marknader, eftersom sådan ex-port på grund av prisläget på exportmarknaderna endast kunde komma i fråga för strömming, som fiskarnas centralorgan Ostkustfisk fått övertaga i egenskap av prisregleringsförening. Vad livsmedelskommissionen före-slagit angående antalet organ föranledde icke någon erinran av föredra-gande departementschefen i propositionen 1950:202, men denne under-strök önskvärdheten av att antalet organ kunde reduceras samt att even-tuella möjligheter härtill tillvaratogs. Jordbruksnämnden anser, att sam-verkan i ett enda organ beträffande exporten till länder med centraliserad import alltjämt bör eftersträvas, och förklarar sig ha för avsikt att — mot bakgrunden av i det föregående redovisade uttalanden av nämndens råd — undersöka de nu förefintliga möjligheterna till en dylik samverkan. Med hänsyn till nyssnämnda uttalande av föredragande departements-chefen anser jordbruksnämnden hinder ej föreligga för nämnden att ge-nomföra en centralisering av exporten till ett enda organ.

Vad angår kostnaderna för befattningen som fiskexportrepresentant för budgetåret 1959/60 erinrar jordbruksnämnden om att under anslagspunk-ten Främjande av beredning och avsättning av fisk m. m. i årets statsverks-proposition (p. 166) föreslagits, att dessa — i enlighet med vad som gäller för innevarande budgetår — till ett belopp av 45 000 kr. skall bestridas ur omförmälda reservationsanslag och till återstoden, likaledes 45 000 kr., av de för budgetåret 1959/60 inflytande eller dessförinnan influtna införsel-avgiftsmedlen på fiskets område. Befattningen har inrättats genom Kungl. Maj:ts beslut den 23 oktober 1952 och har av den innevarande fiskexport-representanten innehafts sedan den 1 december 1952. Befattningshavaren är sedan den 1 januari 1955 stationerad i Bonn.

Jordbruksnämnden framlägger härefter förslag om bestridandet av kost-naderna för *kvalitetskontroll av fisk och fiskprodukter*. Inledningsvis erin-

rar nämnden om att den med stöd av förenämnda bemyndigande den 11 april 1958 äger att till bestridande av i propositionen 1958:71 omförmälda eventuella tillskott till kvalitetskontrollen samt av sådana kostnader för kvalitetskontrollen av andra fiskvaror än konserver, som icke kan täckas genom inflytande kontrollavgifter, använda i första hand i clearingkassan för fisk den 1 juli 1958 kvarstående medel och i andra hand ett belopp av högst 20 000 kr. ur de för budgetåret 1958/59 inflytande eller dessförinnan influtna införselavgiftsmedlen på fiskets område. Vidare anför nämnden i denna fråga.

Kvalitetskontrollen av fisk och fiskprodukter är dels obligatorisk, dels frivillig. Den obligatoriska kontrollen omfattar saltad och torkad fisk, fiskkonserver samt fiskfiléer, allt avsett för export, ävensom för försäljning på hemmamarknaden avsedd salt strömming. Den av nämnden inrättade frivilliga kontrollen omfattar på sydkusten ilandförd färsk och fryst torsk och sill, som blir föremål för centraliserad export, ävensom likaledes på sydkusten framställda fiskfiléer, avsedda för försäljning inom landet. Den frivilliga kontrollen inbegriper vidare på västkusten saltad fladensill och höstsill, som försäljes på den inhemska marknaden. Enligt nämndens uppfattning är den kvalitetskontroll, som f. n. upprätthålles på svenska fiskvaror, nödvändig för att varorna skall kunna hävda sig på marknaden. Nämnden anmäler, att enligt uttalanden av representanter för fiskerinäringen en utvidgning av kvalitetskontrollen senare kan komma att aktualiseras med hänsyn till förhållandena på exportmarknaden.

Vad angår den fortsatta finansieringen av konservkontrollen erinrar jordbruksnämnden, att enligt uttalanden i propositionen 1957:88 skulle efter en under år 1957 företagen omläggning av konservkontrollens arbetsformer och avgiftssystem annat tillskott av statliga medel ej erfordras för kvalitetskontroll av konserver än ett engångsbelopp av 20 000 kr., vilket belopp samma år med stöd av erhållet bemyndigande utanordnats att tillföras en i propositionen omförmäld buffertfond. Nämnden har därefter i sin skrivelse angående fiskprisregleringen för innevarande budgetår anmält, att fortsatt behov av statliga medel kunde uppkomma för konservkontrollens finansiering genom att exporten av fiskkonserver under år 1957 väsentligt nedgått och kunde förutses avsevärt minska även under år 1958. Då emellertid farhågorna i fråga om exportutvecklingen dessbättre ej besannats, har för budgetåret 1957/58 — i stället för ett beräknat underskott i kontrollverksamheten — kunnat uppvisas ett överskott, vilket resultat åstadkommits även genom att kostnaderna för kontrollen nedbringats. Även om detta överskott under senare hälften av år 1958 till någon del redan förbrukats, bör det tillsammans med övriga i buffertfonden inestående medel kunna förslå för täckande av kostnaderna för konservkontrollen fram till den 1 juli 1960. Då av naturliga skäl stora svårigheter emellertid föreligger att beräkna de framtida inkomsterna och utgifterna för konservkontrollen, bör enligt nämnden möjlighet finnas att även nästa budgetår vid behov kunna använda statsmedel för konservkontrollens finansiering. I likhet med förra året föreslår nämnden därför att därest medlen i buffertfonden ej förslår för täckande av kostnaderna

— tillskott av statsmedel skall kunna ifrågakomma för finansieringen av kontrollen. Nämnden förutsätter därvid, att även fortsättningsvis vid export av normal omfattning kostnaderna i sin helhet skall kunna täckas genom kontrollavgifterna och att svenska konservkontrollens råd, som närmast under nämnden handhar kontrollen, skall hos nämnden påkalla en höjning av avgifterna, därest de normala kontrollkostnaderna skulle stiga.

Beträffande kvalitetskontrollen av andra fiskvaror än konserver framhåller jordbruksnämnden att denna utövas av kontrollpersonal, som är direkt underställd jordbruksnämnden. För bestridande av kostnaderna rör denna kontroll — av annan än för försäljning på hemmamarknaden avsedd salt strömning — upptages kontrollavgifter av den som begärt kontrollens utförande. Dessa avgifter förslår totalt sett ej till täckande av kostnaderna för kontrollen. För budgetåret 1957/58 har sålunda inkomsterna av löpande kontrollavgifter understigit utgifterna för kvalitetskontrollen med i runt tal 18 000 kr. Under åren dessförinnan har underskotten varierat mellan omkring 11 000 och 31 000 kr. Behållningen i clearingkassan för fisk uppgick per den 1 juli 1958 till omkring 41 000 kr. Av detta belopp har ca 15 000 kr. använts under första hälften av innevarande budgetår för kvalitetskontroll av andra fiskvaror än konserver. Beloppet är avsevärt högre än det statliga tillskottet för kontrollen under motsvarande tid år 1957, vilket beror på att inkomsterna under år 1958 starkt nedgått genom minskad export av de varor, som omfattas av kvalitetskontrollen. För återstoden av innevarande budgetår liksom för budgetåret 1959/60 saknas möjlighet att med någon större grad av säkerhet beräkna det tillskott, som utöver kontrollavgifterna erfordras för kvalitetskontrollens fullgörande. Storleken av detta tillskott är nämligen, såsom nämnden nyss antytt, beroende av bl. a. omfattningen av den export, som blir föremål för kvalitetskontroll. Om hänsyn emellertid tages till hittillsvarande utgifter under innevarande budgetår för ifrågavarande kontroll, skulle enligt nämnden behovet av tillskottsmedel för hela budgetåret kunna beräknas till omkring 30 000 kr. Ca 11 000 kr. skulle den 1 juli 1959 då kvarstå i clearingkassan. För bestridande av kostnaderna under nästa budgetår för kvalitetskontroll av andra fiskvaror än konserver anser sig nämnden böra räkna med att minst samma tillskott av statliga medel kan komma att erfordras som det för innevarande budgetår beräknade. Härtill kommer de medel, som eventuellt kan behöva tillskjutas för finansieringen av konservkontrollen fram till den 1 juli 1960. Nämnden hemställer därför om bemyndigande att under nästa budgetår för kvalitetskontrollens genomförande använda dels i clearingkassan för fisk den 1 juli 1959 eventuellt kvarstående medel, dels ett belopp av högst 35 000 kr. av de för budgetåret 1959/60 inflytande eller dessförinnan influtna införselavgiftsmedlen på fiskets område. Jordbruksnämnden framhåller slutligen, att nämnden med representanter för fiskerinäringen överenskommit om höjning av vissa avgifter för den frivilliga kvalitetskontrollen.

IV. Departementschefen

Avkastningen av det svenska havsfisket var under åren 1952—1956 10—15 procent högre än under de 5 närmast föregående åren och 65—70 procent högre än under åren närmast före det andra världskriget. Fångstmängden under år 1956 var visserligen den lägsta på 5 år men med avseende å fångstvärdet överträffades den endast av 1955 års motsvarande siffra. Enligt nu tillgängliga definitiva uppgifter utgjorde totalfångsten för år 1957 omkring 222 miljoner kilogram med ett värde av nära 149 miljoner kronor. Denna avkastning var den högsta dittills noterade till såväl kvantitet som värde. Beträffande år 1958 beräknar jordbruksnämnden, att en ytterligare ökning av fångstmängden ägt rum till omkring 233 miljoner kilogram. Även värdemässigt beräknas 1958 års havsfiske ha givit det största utbytet hittills och torde kunna uppskattas till cirka 154 miljoner kronor. Anmärkningsvärd är den under år 1958 synnerligen starka ökningen av direktlandningen av fisk, främst sill, i utlandet. Ökningen faller på de danska hamnarna. Fisket efter fladensill har gått tillbaka mycket kraftigt, medan strömmingsfångsterna ökat. Det genomsnittliga priset till fiskare för all fisk har under det sistförflutna året varit högre än under år 1957, samtidigt som endast obetydliga förändringar har skett i fråga om priserna på fiskets förnödenheter.

Utrikeshandeln med fisk och fiskprodukter uppvisar för år 1958 högre siffror än någonsin tidigare. I förhållande till närmast föregående år ökade sålunda exporten enligt tillgängliga siffror kvantitativt med 28 procent och värdemässigt med 15 procent, medan motsvarande siffror beträffande importen är 19 respektive 24 procent. Den kvantitativa uppgången av importen, som berör i det närmaste samtliga fiskvarugrupper, är särskilt markant för frysta filéer, färsk långa, beredd sill samt färsk och kryddad skarp-sill. En stark ökning av importen kan även konstateras beträffande helgef-lundra och makrill. Konsumtionen inom landet av fisk och fiskprodukter under sistlidna kalenderår har enligt jordbruksnämndens uppskattningar varit 2 miljoner kilogram större än under år 1957. Ökningen hänför sig främst till frysta filéer.

Såsom jordbruksnämnden framhållit föreligger även för nästa budgetår såvitt nu kan bedömas behov av fortsatt skydd för priserna till fiskarna. Prisregleringsverksamheten torde därför böra bibehållas även under budget-året 1959/60. I avbidan på resultatet av 1954 års fiskeriutrednings arbete torde prisregleringen därvid böra handhas i huvudsak på samma sätt som hittills, d. v. s. i stort sett i enlighet med de uttalanden i ämnet, som gjorts av föredragande departementschefen i propositionen 1951: 81.

Prisregleringen är för närvarande grundad på förordningen den 30 maj 1952 (nr 320) om viss reglering av handeln med fisk, m. m. Giltighetstiden för denna utgår den 30 juni 1959. I avvaktan på resultatet av 1954 års fiske-riutrednings arbete bör förordningen liksom hittills förlängas för ett år och sålunda erhålla fortsatt giltighet till och med den 30 juni 1960.

Av den redogörelse, som jordbruksnämnden lämnat rörande kostnaderna för upprätthållandet av prisregleringen, framgår att utbetalningarna av pristillägg och prisutjämningsmedel för år 1958 — liksom för åren 1951—1957 — rätt avsevärt understiger summan av de under året influtna reglerings- och införselavgifterna. Behållningen av prisregleringsmedel uppgick sålunda den 1 januari 1959 till 14,7 miljoner kronor mot 12 miljoner kronor vid ingången av år 1958.

I anslutning till vad jag förut anfört, torde prisregleringen även under budgetåret 1959/60 i princip böra bedrivas så, att medelsbehovet för att upprätthålla den i huvudsak kan täckas av till prisregleringskassan inflytande medel. I avbidan på resultatet av 1954 års fiskeriutredning synes mig vidare prisregleringsavgifter även under nästa budgetår böra kunna uttagas i den omfattning, som förekommit under de senare åren.

I likhet med vad som gäller för innevarande budgetår torde enligt min mening ej heller under nästa budgetår hinder böra möta att — under särskilda förhållanden och på de villkor, som fastställs av Kungl. Maj:t — använda behållningen i prisregleringskassan för lån till regleringsföreningarna för tillfällig finansiering av kreditförsäljningar på export. Jag tillstyrker vidare jordbruksnämndens förslag, att prisregleringsföreningarna skall få disponera de krediter, för vilka staten ställt garanti, till deras fulla belopp jämväl under budgetåret 1959/60.

Vad jordbruksnämnden anfört rörande skyddet för avsättningen inom landet av fladens sill föranleder ej någon erinran från min sida.

Regleringen av importen och exporten av fisk och fiskprodukter sker för närvarande med stöd av bland annat förordningarna den 5 juni 1953 angående reglering av införseln av vissa slag av fisk och skaldjur (nr 372) samt angående reglering av utförseln av vissa slag av fisk och skaldjur m. m. (nr 374). Båda förordningarnas giltighetstid utgår den 30 juni 1959.

Även för nästa budgetår torde, såsom jordbruksnämnden föreslagit, importregleringen böra anordnas i huvudsaklig överensstämmelse med de grunder, som nämnden ägt tillämpa under innevarande budgetår. I avbidan på resultatet av 1954 års fiskeriutrednings översyn torde sålunda giltighetstiden för införselförordningen (1953: 372) böra förlängas för tiden till och med den 30 juni 1960.

Med utgångspunkt från jordbruksnämndens beräkning av de medel, som genom uttagande av införselavgifter å frysta och färska filéer av gråsej, kolja, kungsfisk, torsk och vitling kan komma att inflyta under budgetåret 1959/60, torde inkomsterna av införselavgifter för närvarande kunna uppskattas till ett belopp av omkring 1,6 miljoner kronor. Jag kan ansluta mig till nämndens förslag, att de för budgetåret 1959/60 inflytande införselavgiftsmedlen disponeras på i huvudsak samma sätt som prisregleringsavgifterna och sålunda i första hand användes för täckande av de löpande utgifterna för prisregleringens upprätthållande.

Vad jordbruksnämnden anfört angående frilistningen av kryddad eller färsk skarpsill föranleder ej någon erinran från min sida.

Såsom jordbruksnämnden vidare anfört, synes det erforderligt att, för att rationellt tillvarata föreliggande exportmöjligheter, även under nästa budgetår reglera exporten i ungefär samma omfattning som för närvarande. Jag förordar därför, att exporten jämväl under budgetåret 1959/60 ordnas efter i huvudsak de grunder, som följts under innevarande budgetår. I enlighet härmed bör även utförsel förordningen (1953:374) ges förlängd giltighet för tiden till och med den 30 juni 1960.

I propositionen 1958:71 har uttalats, att — intill dess resultatet av 1954 års fiskeriutrednings översyn föreligger — möjligheten att uttaga import- och exportavgifter på fisk, med undantag för tidigare omfördälda slag av fiskfiléer, icke bör utnyttjas, såvida ej väsentligt ändrade förhållanden föranleder därtill. Någon ändring i de sålunda redovisade möjligheterna att uttaga ifrågavarande avgifter anser jag icke påkallad för nästa budgetår.

För budgetåret 1958/59 har medgivits, att till kostnaden för en befattning som *f i s k e x p o r t r e p r e s e n t a n t* får tagas i anspråk högst 90 000 kronor, varav 45 000 kronor från det å riksstaten under nionde huvudtiteln redovisade reservationsanslaget Främjande av beredning och avsättning av fisk m. m. och återstoden från de för budgetåret 1958/59 genom upptagande av införselavgifter på fiskets område inflytande eller dessförinnan influtna medlen.

Såsom redan föreslagits vid behandlingen av nyssnämnda anslag i årets statsverksproposition (IX ht, p. 166), torde till täckande av kostnaderna för befattningen för budgetåret 1959/60 böra beräknas ett oförändrat belopp av 90 000 kronor. I anslutning till vad som i nämnda sammanhang anförts, bör vidare — sedan 45 000 kronor av kostnaderna för befattningen bestritts ur anslaget — återstoden utgå ur de för budgetåret 1959/60 inflytande eller dessförinnan influtna införselavgifterna på fiskets område.

Behov av centralisering vid export av fisk till länder med centraliserad import har enligt jordbruksnämnden förelegat även under det sistlidna året. Den nuvarande formen för centralisering innebär emellertid, att denna export handhaves av flera organ, såsom på sydkusten föreningen Sydsvensk exportfisk samt på västkusten exportutskotten för svensk saltsill och för färsk fisk. Exportlicenserna för nämnda utskotts räkning utställs för närvarande på föreningen Väst kust fisk. Jordbruksnämnden har förklarat sig ha för avsikt att undersöka möjligheterna att genomföra en ytterligare centralisering av exporten på ifrågavarande marknader till ett enda organ. Nämnden har därvid hänvisat till att nämndens råd beträffande prisregleringsfrågor på fiskets område enhälligt tillstyrkt ett samgående. Enligt propositionen 1950:202 ansåg dåvarande departementschefen det önskvärt, att antalet organ för den centraliserade exporten kunde reduceras, när bättre möjligheter yppades än de som förelåg vid denna tid. För egen del vill jag understryka önskvärheten av att en ytterligare centrali-

sering av ifrågavarande export nu kan företagas och att en närmare samverkan mellan de olika exportintressenterna på denna väg kommer till stånd. Vad jordbruksnämnden anfört i denna sak föranleder därför ingen erinran från min sida.

I detta sammanhang torde jag få taga upp jordbruksnämndens nu framförda förslag angående frågan om fiskhandels och fiskberedningsindustriens representerande inom prisregleringsföreningarna, vilken fråga omnämndes även i förra årets proposition angående fiskprisregleringen (1958:71). Jag förklarade vid anmälan av nämnda proposition, att jag fann det önskvärt, att jordbruksnämnden upptog överläggningar i saken med berörda parter och vidtog de åtgärder, till vilka överläggningarna kunde leda. Nämndens förslag efter förda överläggningar — för vilka redogjorts i det föregående — går ut på att ifrågavarande handel och industri bör representeras med 2 respektive 3 av nämnden utsedda ledamöter i styrelserna för föreningarna Västskustfisk och Sydskustfisk. Styrelserna består för närvarande av 8 respektive 11 ledamöter. Vidare föreslår jordbruksnämnden, att styrelseordförandena skall tillsättas av nämnden. Med hänsyn till bland annat den utvidgning av prisregleringsföreningarnas verksamhetsområde, vilken — såsom framgår av den närmare redogörelsen i det föregående för nämndens förslag — ägt rum efter tillkomsten år 1946 av nu gällande prisregleringssystem, synes ett dylikt ökat hänsynstagande till fiskhandels och fiskberedningsindustriens intressen på området nu i princip motiverat. Då emellertid frågan om en närmare samverkan mellan dessa näringsgrenar och fisket, enligt vad jag nyss anfört, nyligen tagits under övervägande i ett annat hänseende, nämligen på exportområdet, är jag i avvaktan på resultatet härav icke beredd att i detta sammanhang taga slutlig ställning till det av jordbruksnämnden framlagda förslaget angående representationen i prisregleringsföreningarna.

Den 1 januari 1959 trädde en ny tulltaxa i kraft, vari de olika varuslagen klassificerats efter ett nytt system grundat på en efter internationellt samarbete tillkommen nomenklatur, den s. k. brysselnomenklaturen. Efter förslag av jordbruksnämnden vill jag förorda, att i samband med förlängningen av de tidigare nämnda införsel- och utförsel förordningarna företages sådana ändringar i de till desamma hörande varuförteckningarna, att dessa bringas i bättre överensstämmelse med den nya tullstatistiska indelningen. I stort sett berör dessa ändringar icke det sakliga innehållet i ifrågavarande varuområden. Endast i vissa föga betydelsefulla avseenden har varuområdena jämkats i syfte att ernå överensstämmelse med de nya tullstatistiska positionerna.

I tulltaxeförordningen har under 10 a § intagits föreskrifter om att tull skall påföras i jämna kronor, så att överskjutande öretal bortfaller. Motsvarande debiteringsförenkling föreslår jag genomförd beträffande prisregleringsavgifterna för importfisk samt införselavgifterna.

För kvalitetskontroll av fiskkonserver skall enligt uttalanden i propositionen 1957:88, vilka lämnats utan erinran av riksdagen, tillskott av statsmedel ej vidare erfordras, sedan 20 000 kronor tillförts en i propositionen omförmäld buffertfond. På grund av inträffade och befarade exportsvårigheter medgav emellertid riksdagen år 1958 beträffande budgetåret 1958/59 ett tillfälligt avsteg från sagda princip. Till bestridande av erforderligt tillskott till konservkontrollen samt av sådana kostnader för kvalitetskontrollen av andra fiskvaror än konserver, som icke kunde täckas genom inflytande kontrollavgifter, skulle sålunda under nämnda budgetår få tagas i anspråk i första hand i clearingkassan för fisk den 1 juli 1958 kvarstående medel och i andra hand ett belopp av högst 20 000 kronor ur de för budgetåret 1958/59 inflytande eller dessförinnan influtna införselavgiftsmedlen på fiskets område.

Även om inflytande kontrollavgifter i konservkontrollverksamheten jämte i buffertfonden inestående medel beräknats kunna täcka konservkontrollkostnaderna fram till den 1 juli 1960, anser jordbruksnämnden — med hänsyn till svårigheterna att beräkna de framtida inkomsterna och utgifterna i verksamheten — att möjlighet bör finnas att även under nästa budgetår vid behov använda statsmedel för finansieringen av konservkontrollen. De medel, som under nästa budgetår kommer att erfordras för kvalitetskontroll av andra fiskvaror än konserver utöver vid sistnämnda kontroll inflytande kontrollavgifter, har jordbruksnämnden beräknat till minst 30 000 kronor. Nämnden framhåller i anslutning härtill, att — därest behovet av tillskottsmedel för kvalitetskontrollen för innevarande budgetår ur clearingkassan för fisk ej kommer att överstiga 30 000 kronor — behållningen i kassan den 1 juli 1959 beräknas uppgå till cirka 11 000 kronor. För genomförandet av hela kvalitetskontrollen under budgetåret 1959/60 erfordras enligt jordbruksnämnden dels nyssnämnda i clearingkassan kvarstående medel, dels ett belopp av högst 35 000 kronor av införselavgiftsmedel.

Med hänsyn till det anförda, finner jag mig böra förorda, att till bestridande av eventuellt erforderligt tillskott till konservkontrollen samt av sådana kostnader för kvalitetskontrollen av andra fiskvaror än konserver, som icke kan täckas genom inflytande kontrollavgifter, skall få tagas i anspråk i första hand i clearingkassan för fisk den 1 juli 1959 kvarstående medel och i andra hand ett belopp av högst 35 000 kronor ur de för budgetåret 1959/60 inflytande eller dessförinnan influtna införselavgiftsmedlen på fiskets område. Såsom jag framhöll vid anmälan av propositionen 1958:71 förutsätter jag emellertid, att även i fortsättningen vid export av normal omfattning kostnaderna för konservkontrollen i sin helhet skall täckas genom kontrollavgifterna och att avgifterna skall höjas, därest de normala kontrollkostnaderna skulle stiga.

Vad jordbruksnämnden anfört angående bidrag från prisregleringsföreningarna för fiskpropaganda, föranleder ej någon erinran från min sida.

I enlighet med det anförda har inom jordbruksdepartementet utarbetats förslag till dels *förordning angående ändrad lydelse av 9 § förordningen den 30 maj 1952 (nr 320) om viss reglering av handeln med fisk, m. m., så ock om fortsatt giltighet av samma förordning*, dels *förordning om ändrad lydelse av 7 § förordningen den 5 juni 1953 (nr 372) angående reglering av införseln av vissa slag av fisk och skaldjur ävensom om ändring av den vid förordningen fogade bilagan, så ock om fortsatt giltighet av samma förordning*, dels *förordning om ändring av den vid förordningen den 5 juni 1953 (nr 374) angående reglering av utförseln av vissa slag av fisk och skaldjur m. m. fogade bilagan, så ock om fortsatt giltighet av samma förordning*. Förslagen torde böra föreläggas riksdagen till antagande.

Under åberopande av vad sålunda anförts hemställer jag, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen att

A. antaga omförmälda förslag till

1) *förordning angående ändrad lydelse av 9 § förordningen den 30 maj 1952 (nr 320) om viss reglering av handeln med fisk, m. m., så ock om fortsatt giltighet av samma förordning*;

2) *förordning om ändrad lydelse av 7 § förordningen den 5 juni 1953 (nr 372) angående reglering av införseln av vissa slag av fisk och skaldjur ävensom om ändring av den vid förordningen fogade bilagan, så ock om fortsatt giltighet av samma förordning*;

3) *förordning om ändring av den vid förordningen den 5 juni 1953 (nr 374) angående reglering av utförseln av vissa slag av fisk och skaldjur m. m. fogade bilagan, så ock om fortsatt giltighet av samma förordning*;

B. medgiva, att för tiden till och med den 30 juni 1960 reglering av priserna på fisk ävensom importen och exporten av fisk av vissa slag jämte därmed sammanhängande frågor må anordnas i huvudsaklig överensstämmelse med vad som förordats i det föregående; samt

C. bemyndiga fullmäktige i riksgäldskontoret att under budgetåret 1959/60 för lån i Sveriges kreditbank aktieföretag mot gängse ränta ställa garanti dels åt Sydkustfisk, förening u. p. a., intill ett belopp av 2 000 000 kronor jämte ränta, dels åt Västkustfisk, förening u. p. a., intill ett belopp av 3 000 000 kronor jämte ränta.

Till denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställan lämnar Hans Maj:t Konungen bifall samt förordnar, att proposition av den lydelse, bilaga till detta protokoll utvisar, skall avlätas till riksdagen.

Ur protokollet:
Torsten Birgersson

Bilaga 1

Antal fiskare vid saltsjöfisket åren 1935-1957

(Indextal: 1935/39 = 100)

År	Ostkusten (norr om Blekinge)				Sydkusten (Blekinge och Skåne)			
	Yrkesfiskare	Binäringsfiskare	Summa	Index-tal	Yrkesfiskare	Binäringsfiskare	Summa	Index-tal
1935/39	4 580	7 437	12 017	100	2 480	1 128	3 608	100
1940/44	5 432	6 921	12 353	103	2 558	1 409	3 967	110
1945.....	5 896	6 373	12 269	102	2 817	1 492	4 309	119
1946.....	5 528	6 168	11 696	97	2 756	1 423	4 179	116
1947.....	5 250	6 047	11 297	94	2 606	1 328	3 934	109
1948.....	4 926	6 099	11 025	92	2 597	1 236	3 833	106
1949.....	4 673	6 100	10 773	90	2 532	1 335	3 867	107
1950.....	4 306	5 818	10 124	84	2 452	1 268	3 720	103
1951.....	3 947	5 722	9 669	80	2 320	1 175	3 495	97
1952.....	3 771	5 598	9 369	78	2 199	1 103	3 302	92
1953.....	3 616	5 598	9 214	77	2 068	1 136	3 204	89
1954.....	3 288	5 652	8 940	74	2 027	1 077	3 104	86
1955.....	3 007	5 549	8 556	71	1 913	1 098	3 011	83
1956.....	2 768	5 666	8 434	70	1 831	1 065	2 896	80
1957.....	2 479	5 716	8 195	68	1 772	1 016	2 788	77

År	Västkusten (Hallands län, Göteborgs och Bohus län)				Samtliga kuststräckor			
	Yrkesfiskare	Binäringsfiskare	Summa	Index-tal	Yrkesfiskare	Binäringsfiskare	Summa	Index-tal
1935/39	6 586	1 406	7 992	100	13 646	9 971	23 617	100
1940/44	6 749	1 247	7 996	100	14 739	9 577	24 316	103
1945.....	7 321	1 203	8 524	107	16 034	9 068	25 102	106
1946.....	7 210	1 343	8 553	107	15 494	8 934	24 428	103
1947.....	7 211	1 224	8 435	106	15 067	8 599	23 666	100
1948.....	7 230	1 245	8 475	106	14 753	8 580	23 333	99
1949.....	7 185	1 275	8 460	106	14 390	8 710	23 100	98
1950.....	7 051	1 231	8 282	104	13 809	8 317	22 126	94
1951.....	7 017	1 200	8 217	103	13 284	8 097	21 381	91
1952.....	6 874	1 140	8 014	100	12 844	7 841	20 685	88
1953.....	6 770	1 137	7 907	99	12 454	7 871	20 325	86
1954.....	6 416	1 092	7 508	94	11 731	7 821	19 552	83
1955.....	6 058	1 076	7 134	89	10 978	7 723	18 701	79
1956.....	5 749	1 012	6 761	85	10 348	7 743	18 091	77
1957.....	5 583	970	6 553	82	9 834	7 702	17 536	74

Anm. Uppgifterna är hämtade från den officiella fiskeristatistiken. Enligt instruktionen för statistikinsamlarna skall som yrkesfiskare anses person, som har sin huvudsakliga inkomst av fisket. Lokala skiljaktigheter förekommer emellertid i fråga om gränsdragningen mellan yrkes- och binäringsfiskare.

Antal fiskebåtar åren 1935/39 och 1949-1957

År	Däckade båtar med motor						Öppna båtar med motor				Summa båtar med motor	
	Hkr						Sum- ma	Hkr				Sum- ma
	1- 10	11- 30	31- 90	91- 150	151- 200	>200		1-5	6- 10	>10		
Ostkusten												
1935/39	..	..	..	..	..	..	388	..	..	..	4 636	5 024
1949.....	894	486	15	1	0	0	1 396	3 222	1 540	90	4 852	6 248
1950.....	853	557	24	1	0	0	1 435	3 186	1 430	98	4 714	6 149
1951.....	799	607	34	0	1	1	1 441	3 170	1 477	131	4 778	6 219
1952.....	689	626	24	1	0	0	1 340	3 103	1 517	137	4 757	6 097
1953.....	781	620	25	1	0	0	1 387	3 045	1 591	159	4 795	6 182
1954.....	694	629	31	5	2	0	1 361	3 075	1 541	174	4 790	6 151
1955.....	565	612	36	10	2	0	1 225	3 039	1 607	186	4 832	6 057
1956.....	492	606	45	16	4	0	1 163	3 062	1 589	235	4 886	6 049
1957.....	469	567	49	25	7	2	1 119	3 013	1 565	245	4 823	5 942
Sydskusten												
1935/39	..	..	..	..	..	..	749	..	..	..	459	1 208
1949.....	312	304	117	38	0	0	771	577	103	11	691	1 462
1950.....	315	296	124	36	0	0	771	577	94	10	681	1 452
1951.....	307	302	128	39	1	1	777	536	133	5	674	1 451
1952.....	312	309	135	39	1	1	796	551	159	7	717	1 513
1953.....	309	295	127	45	0	1	777	608	160	14	782	1 559
1954.....	333	275	134	48	0	1	791	630	133	15	778	1 569
1955.....	310	278	137	53	0	1	779	636	162	19	817	1 596
1956.....	329	243	122	66	7	1	768	663	132	20	815	1 583
1957.....	323	235	103	72	7	6	746	661	136	22	819	1 565
Västskusten												
1935/39	..	..	..	..	..	..	1 345	..	..	..	496	1 841
1949.....	455	212	352	323	129	0	1 471	622	223	13	858	2 329
1950.....	452	170	356	322	163	0	1 463	689	262	12	963	2 426
1951.....	404	189	345	328	226	0	1 492	699	275	13	987	2 479
1952.....	408	206	333	293	203	0	1 443	688	286	21	995	2 438
1953.....	430	190	328	272	144	82	1 446	692	277	26	995	2 441
1954.....	426	196	318	272	143	99	1 454	703	304	18	1 025	2 479
1955.....	416	201	301	212	167	140	1 437	695	324	27	1 046	2 483
1956.....	414	195	277	167	173	144	1 370	684	316	46	1 046	2 416
1957.....	390	175	261	159	161	161	1 307	665	333	51	1 049	2 356
Samtliga kuststräckor												
1935/39	..	..	..	..	..	..	2 482	..	..	..	5 591	8 073
1952.....	1 409	1 141	492	333	204	0	3 579	4 342	1 962	165	6 469	10 048
%	39,4	31,9	13,7	9,3	5,7	0	100,0	67,1	30,3	2,6	100,0	
1953.....	1 470	1 115	480	318	144	83	3 610	4 345	2 028	199	6 572	10 182
%	40,7	30,9	13,3	8,8	4,0	2,3	100,0	66,1	30,9	3,0	100,0	
1954.....	1 453	1 100	483	325	145	100	3 605	4 408	1 978	207	6 593	10 199
%	40,3	30,5	13,4	9,0	4,0	2,8	100,0	66,9	30,0	3,1	100,0	
1955.....	1 291	1 091	474	275	169	141	3 441	4 370	2 093	232	6 695	10 136
%	37,5	31,7	13,8	8,0	4,9	4,1	100,0	65,3	31,2	3,5	100,0	
1956.....	1 235	1 044	444	249	184	145	3 301	4 409	2 037	301	6 747	10 048
%	37,4	31,6	13,5	7,5	5,6	4,4	100,0	65,3	30,2	4,5	100,0	
1957.....	1 182	977	413	256	175	169	3 172	4 339	2 034	318	6 691	9 863
%	37,3	30,8	13,0	8,1	5,5	5,3	100,0	64,8	30,4	4,8	100,0	

Anm. Uppgifterna är hämtade från den officiella fiskeristatistiken (SOS Fiske). I denna bilaga redovisas ej fiskebåtar utan motor.

Bilaga 3

Saltsjöfiskets avkastning, fördelad på olika fångstområden, mängd, värde samt procentuell fördelning åren 1935—1958

År	Ostkusten		Sydkusten		Västkusten		Totalfångst		Därav ilandfört i utrikes hamnar	
	Milj. kg	%	Milj. kg	%	Milj. kg	%	Milj. kg	%	Milj. kg	%
	Fångstmängd									
1935/39	31,9	27	11,9	10	75,6	63	119,4	100	14,8	12
1940/44	37,0	31	19,3	16	64,1	53	120,4	100	1,7	1
1945.....	35,3	23	23,7	16	93,6	61	152,6	100	6,7	4
1946.....	29,4	18	18,0	11	113,5	71	160,9	100	13,0	8
1947.....	22,2	14	19,7	13	114,0	73	155,9	100	10,1	6
1948.....	25,2	14	26,6	14	132,6	72	184,4	100	12,9	7
1949.....	27,3	15	32,9	18	124,3	67	184,5	100	20,2	11
1950.....	27,8	15	27,7	14	135,1	71	190,6	100	28,5	15
1951.....	27,8	15	28,6	15	128,8	70	185,2	100	21,5	12
1952.....	27,6	13	32,0	16	147,9	71	207,5	100	32,2	16
1953.....	29,3	15	32,7	16	137,7	69	199,7	100	33,2	17
1954.....	28,5	14	31,1	16	141,5	70	201,1	100	35,6	18
1955.....	30,1	14	34,1	15	155,3	71	219,5	100	45,0	21
1956.....	24,3	12	33,1	17	140,0	71	197,4	100	35,8	18
1957.....	24,2	11	40,0	18	157,9	71	222,1	100	38,0	17
1958 ¹	29,2	12	36,6	16	167,6	72	233,4	100	66,1	28

År	Ostkusten		Sydkusten		Västkusten		Totalfångst		Därav ilandfört i utrikes hamnar	
	Milj. kr	%	Milj. kr	%	Milj. kr	%	Milj. kr	%	Milj. kr	%
	Fångstvärde									
1935/39	8,3	28	3,7	13	17,6	59	29,6	100	3,1	10
1940/44	26,3	31	13,5	16	45,8	53	85,6	100	0,3	0
1945.....	29,3	26	16,4	14	67,7	60	113,4	100	7,0	6
1946.....	22,9	25	10,3	11	59,5	64	92,7	100	10,1	11
1947.....	20,4	23	11,2	12	58,4	65	90,0	100	5,1	6
1948.....	23,6	20	16,1	14	75,6	66	115,3	100	5,9	5
1949.....	22,7	22	16,1	15	65,7	63	104,5	100	7,0	7
1950.....	22,6	22	14,8	15	64,7	63	102,1	100	9,3	9
1951.....	24,9	23	16,4	15	68,0	62	109,3	100	9,0	8
1952.....	24,4	20	18,4	15	79,6	65	122,4	100	11,4	9
1953.....	24,7	20	20,3	17	77,0	63	122,0	100	11,2	9
1954.....	24,4	20	20,6	16	80,9	64	125,9	100	13,1	10
1955.....	23,8	18	23,2	17	88,5	65	135,5	100	16,1	12
1956.....	22,9	17	21,1	16	88,8	67	132,8	100	16,7	13
1957.....	23,2	16	25,2	17	100,5	67	148,9	100	17,9	12
1958 ¹	24,9	16	24,0	16	105,4	68	154,3	100	29,4	19

¹ Siffrorna är uppskattade av jordbruksnämnden.

Anm. Avrens är inkluderat i fångstmängdsuppgifterna för åren 1949—1958 men däremot icke för åren 1935—1948. Det beräknade totala avrenset har för åren 1945, 1946, 1947 och 1948 utgjort resp. 7,5, 8,8, 8,9 och 9,5 milj. kg. För åren 1949—1958 är i ilandföringen i utrikes hamnar inkluderad s. k. skrapfisk. Sådan fisk ingår däremot ej i motsvarande siffror för åren dessförinnan och därmed ej heller i kolumnerna "Västkusten" och "Totalfångst". Under sistnämnda åren torde ilandföringen av skrapfisk i utlandet ha varit obetydlig.

Genomsnittliga fiskarpriser och minimipriser på fisk under tiden juli 1954—september 1958, öre/kg

Tid	Västkusten										Sydkusten						Genomsnittet av partinoteringar på strömning i Stockholm ³
	Genomsnittliga fiskarpriser ¹					Minimipriser ²					Genomsnittliga fiskarpriser		Minimipriser ³				
	All fisk ⁴	Sill	Torsk	Makrill	Annan fisk ²	Sill nr 1 ⁴	Sill nr 3 ⁴	Torsk nr 1	Torsk nr 2	Makrill ⁴ (ej liten)	Sill	Torsk	Sill nr 1 ⁵	Sill nr 3 ⁵	Torsk nr 1	Torsk nr 2	
1954																	
3:e kv.	67,9	43,6	81,8	91,4	103,1	56 (42)	36 (28)	63	53	50	54,1	50,3	65	55	49	46	117,6
4:e kv.	66,1	37,2	117,5	75,2	119,3	53 (42)	31 (28)	63	53	50	63,9	59,5	65	55	49	46	119,9
1955																	
1:a kv.	47,3	31,1	95,8	87,6	113,8	49 (38)	31 (22)	63	53	50	63,2	55,8	65	55	49	46	112,6
2:a kv.	72,6	37,4	83,1	59,1	92,3	49 (38)	31 (22)	63	53	55 (48)	47,8	52,2	65	55	49	46	111,8
3:e kv.	61,2	41,4	77,0	79,0	83,4	59 (45)	39 (31)	63	53	55 (48)	48,2	56,4	65	55	56	53	125,2
4:e kv.	77,5	47,6	107,3	90,5	104,5	55 (36)	35 (22)	63	53	55 (48)	56,0	59,6	65	55	56	53	134,1
1956																	
1:a kv.	65,9	46,3	79,9	120,1	100,5	49 (38)	31 (22)	63	53	55 (48)	66,4	58,1	65	55	56	53	136,0
2:a kv.	73,6	42,5	80,8	69,9	89,0	49 (38)	31 (22)	68	58	55 (48)	58,7	49,4	65	55	53	50	123,4
3:e kv.	68,8	48,0	82,2	98,6	97,2	59 (47)	39 (31)	68	58	55 (48)	47,4	56,1	68	58	55	52	128,9
4:e kv.	74,4	44,5	111,2	96,4	113,6	55 (45)	36 (27)	68	58	55 (48)	53,1	59,5	68	58	56	53	139,4
1957																	
1:a kv.	64,0	42,2	97,2	99,2	115,0	49 (43)	31 (24)	68	58	55 (48)	58,7	54,4	68	58	56	53	135,7
2:a kv.	69,0	42,0	77,0	64,0	89,4	49 (43)	31 (28)	68	58	59 (50)	61,0	51,2	68	58	54	51	125,3
3:e kv.	65,8	47,2	78,8	75,9	93,9	62 (48)	41 (33)	69	59	59 (50)	54,0	55,6	68	58	55	52	133,6
4:e kv.	79,4	49,6	96,3	80,6	108,0	55 (44)	35 (27)	69	59	59 (50)	59,2	58,6	68	58	56	53	141,9
1958																	
1:a kv.	66,9	47,1	73,8	73,0	108,2	52 (41)	33 (24)	69	59	59 (50)	66,7	58,0	68	58	56	53	136,9
2:a kv.	82,5	45,5	84,0	72,9	109,1	52 (41)	33 (24)	69	59	59 (47)	51,3	53,9	68	58	54	51	123,5
3:e kv.	81,3	53,9	92,7	103,3	104,9	62 (48)	41 (33)	69	59	59 (44)	53,7	58,1	68	58	55	52	132,0

¹ Uppgifterna avser försäljningen vid fiskauktionerna i Göteborg, Gravame, Smögen, Lysekil och Strömstad.

² Skarpsill, saltsill, skrapfisk och skaldjur ej medtagna.

³ Minimipriserna på sill och makrill avser orensad vara samt på torsk rensad vara med huvud.

⁴ Avser minimipriser vid försäljning på s. k. första auktion (för alla köpare). Inom parentes har angivits minimipriset vid försäljning på s. k. andra auktion (för exportörer och beredare i fråga om sill samt för be.edare av frysta filéer i fråga om makrill).

⁵ T. o. m. 2:a kv. 1956 har gällt ett gemensamt minimipris av 58 öre för sill, som ilandföres i Blekinge.

⁶ Partinoteringen på strömning är det pris, som producentföreningen fastställt att galla vid försäljning till återförsäljare i och för dennes rörelse, och är sålunda ej jämförbart med de i kolumnerna redovisade fiskarpriserna.

Anm. Såväl de genomsnittliga fiskarpriserna som minimipriserna inkluderar i förekommande fall exempelvis auktionsavgifter och fiskarens andel i lädkostnaden.

Bilaga 5

**Utrikeshandeln med fisk, fiskrom, ostron och kräftdjur samt fiskkonserver omfattande
stat. nr 27—63 och 315—317¹**

År	Utförsel				Införsel			Differens
	Kommersiell export		Direktland- ningar i utlan- det	Sum- ma ¹	Kommersiell import		Sum- ma	
	(fisk m. m.) stat. nr 27—63	(fiskkon- server) stat. nr 315—317			(fisk m. m.) stat. nr 27—63	(fiskkon- server) stat. nr 315—317		Utförsel- överskott (+) Införsel- överskott (-)
	Miljoner kilogram							
1935/39.	25,6	0,9	14,8	41,3	50,2	1,4	51,6	- 10,3
1940/44.	5,6	0,2	1,7	7,5	11,7	0,3	12,0	- 4,5
1945....	6,7	0,1	6,7	13,5	16,8	0,2	17,0	- 3,5
1946....	34,1	2,5	13,0	49,6	28,4	0,7	29,1	+ 20,5
1947....	17,6	2,5	10,1	30,2	30,1	1,2	31,3	- 1,1
1948....	47,8	1,4	12,9	62,1	28,5	0,7	29,2	+ 32,9
1949....	46,2	2,2	20,2	68,6	23,5	0,8	24,3	+ 44,3
1950....	35,5	2,7	28,5	66,7	26,8	1,5	28,3	+ 38,4
1951....	51,1	1,7	21,5	74,3	31,1	1,2	32,3	+ 42,0
1952....	55,3	1,7	32,2	89,2	34,8	1,6	36,4	+ 52,8
1953....	48,1	1,1	33,2	82,4	36,4	2,0	38,4	+ 44,0
1954....	52,7	2,3	35,6	90,6	34,2	2,3	36,5	+ 54,1
1955....	51,2	1,6	45,0	97,8	44,1	2,7	46,8	+ 51,0
1956....	41,0	1,8	35,8	78,6	44,1	3,1	47,2	+ 31,4
1957....	42,8	1,0	38,0	81,8	38,6	2,9	41,5	+ 40,3
1958....	37,2	1,4	66,1	104,7	45,7	3,5	49,2	+ 55,5
	Miljoner kronor							
1935/39	8,0	1,1	3,1	12,2	23,1	2,4	25,5	- 13,3
1940/44	2,9	0,2	0,3	3,4	10,5	1,6	12,1	- 8,7
1945....	4,1	0,2	7,0	11,3	19,6	1,3	20,9	- 9,6
1946....	25,6	5,4	10,1	41,1	32,2	4,3	36,5	+ 4,6
1947....	17,7	7,4	5,1	30,2	30,6	5,2	35,8	- 5,6
1948....	33,6	4,9	5,9	44,4	29,7	2,5	32,2	+ 12,2
1949....	28,0	5,7	7,0	40,7	24,7	2,8	27,5	+ 13,2
1950....	23,5	7,6	9,3	40,4	29,9	6,5	36,4	+ 4,0
1951....	33,8	5,6	9,0	48,4	37,4	5,8	43,2	+ 5,2
1952....	38,9	5,5	11,4	55,8	47,1	6,8	53,9	+ 1,9
1953....	34,2	3,7	11,2	49,1	50,3	8,7	59,0	- 9,9
1954....	35,1	7,7	13,1	55,9	54,4	11,2	65,6	- 9,7
1955....	35,3	5,5	16,1	56,9	72,6	13,9	86,5	- 29,6
1956....	33,1	6,3	16,7	56,1	72,3	15,7	88,0	- 31,9
1957....	38,2	3,7	17,9	59,8	69,9	15,5	85,4	- 25,6
1958....	33,8	5,7	29,4	68,9	87,1	18,8	105,9	- 37,0

¹ Vissa beredda eller konserverade varor av fisk och skaldjur hänföres till stat. nr 281:1 och 321:5. År 1958 uppgick införseln av dessa varor till 3,5 milj. kr. och 518 ton samt utförseln till 0,5 milj. kr. och 203 ton.

Anm. 1 Siffrorna för kommersiell handel år 1958 enligt tullverkets preliminära statistik. Tidigare års siffror är hämtade från handelsstatistiken. Direktlandningar enligt jordbruksnämndens beräkningar.

Anm. 2 För åren 1949—1958 är i direktlandningarna i utlandet inkluderad även s. k. skrapfisk. För åren dessförinnan omfattar motsvarande siffror ej skrapfisk.

Prisutvecklingen på vissa förnödenheter inom fisket

(Indextal 1946 = 100)

År	Skarpsilltrål ¹ 70 fot		Trålwire 1 ¹ / ₄ " 42 tr		Silltrålnät 1 ² / ₁₆ 42 mm		Snörpvadnät 2 ⁸ / ₉ 17 mm	
	Kr. per st	Indextal	Kr. per m	Indextal	Kr. per kg	Indextal	Kr. per kg	Indextal
1938.....	400	67	0,45	60	4,30	54	6,60	51
1939.....	350	58	0,57	76	4,81	60	7,08	55
1940/45 ..	550	92	0,67	89	7,42	93	11,47	89
1946.....	600	100	0,75	100	7,97	100	12,92	100
1947.....	600	100	0,75	100	7,97	100	12,92	100
1948.....	775	129	0,95	127	10,71	134	15,06	117
1949.....	775	129	0,95	127	11,05	139	15,75	122
1950.....	840	140	1,10	147	12,82	161	18,30	142
1951.....	1 192	199	1,25	167	16,32	205	24,41	189
1952.....	1 155	193	1,35	180	15,85	199	23,85	185
1953.....	1 155	193	1,20	160	15,20	191	23,70	183
1954.....	1 155	193	0,95	127	15,20	191	23,40	181
1955.....	1 155	193	0,87	116	15,00	188	23,40	181
1956.....	1 155	193	0,99	132	15,00	188	23,40	181
1957.....	1 155	193	1,09	145	14,67	184	23,40	181
1958.....	1 155	193	1,09	145	14,50	182	23,40	181

År	Snurrevadståg Tross om 50 kg		Strömmingssköte; 7 200 × 300 × 19 × × 60/6		Brännolja 0-zon		1/2-låda	
	Kr. per kg	Indextal	Kr. per st	Indextal	Öre per liter	Indextal	Kr. per st	Indextal
1938.....	1,00	29	137	33	11,2	77	..	—
1939.....	1,10	31	137	33	11,7	81	..	—
1940/45 ..	2,85	81	306	75	73,3	505	..	—
1946.....	3,50	100	410	100	14,5	100	1,60	100
1947.....	3,50	100	411	100	14,8	102	1,75	109
1948.....	3,25	93	415	101	17,9	123	1,85	116
1949.....	3,85	110	429	105	17,4	120	1,75	109
1950.....	4,15	119	432	105	19,8	137	1,75	109
1951.....	4,94	141	478	116	23,1	159	2,90	181
1952.....	4,85	139	493	120	23,2	160	2,95	184
1953.....	4,12	118	470	115	22,7	157	2,40	150
1954.....	3,58	102	486	119	21,8	150	2,50	156
1955.....	3,38	97	522	127	22,0	152	2,65	166
1956.....	3,49	100	522	127	23,3	161	2,60	163
1957.....	3,85	110	496	121	26,1	180	2,53	158
1958.....	4,05	116	530	129	24,1	166	2,65	166

¹ Fr. o. m. 1955 har nya tråltypen av såväl bomull som nylon kommit till användning. Priserna för sådana trålar har varit oförändrade med undantag av att en mindre höjning under 1958 skett för vissa typer av bomullstrålar.

Anm. Priset på is på västkusten har 1946—1958 varit oförändrat 32 kr. 10 öre per ton.

Tablå över inkomster (prisregleringsavgifter m. m.) och utgifter för prisregleringen på fisk under tiden
16/4¹ 1946 — 31/12 1958, allt i kr.

4 Bihang till riksdagens protokoll 1959. 1 samtl. Nr 65

Kungl. Maj:ts proposition nr 65 år 1959

41

År	Västkusten		Sydkusten		Ostkusten (strömming)		Importfisk	
	Pris-reglerings-avgifter	Utgifter	Pris-reglerings-avgifter	Utgifter	Pris-reglerings-avgifter	Utgifter	Pris-reglerings-avgifter	Införsel-avgifter
		Pristillägg m. m.		Pristillägg m. m.		Prisutjämn.- bidrag m. m. ²		
1946.....	1 117 780: 21	1 276 724: 82	124 086: 57	80 276: 72	113 425: 88	—	80 167: 09	
1947.....	1 699 32: 08	1 507 945: 02	196 826: 53	224 512: 86	191 618: 54	140 726: —	295 221: 73	
1948.....	2 239 833: 72	1 949 812: 46	381 401: 55	8 323: 68	245 834: 98	132 597: —	240 298: 87	
1949.....	2 000 733: 09	1 928 838: 41	306 089: 17	292 115: 77	254 064: 84	831 289 46	247 384: 72	
1950.....	1 546 655: 26	2 560 254: 65	225 914: 41	581 793: 96	236 391: 81	485 874: 74	324 952: 84	
1951.....	2 026 491: 10	1 441 531: 28	314 686: 10	138 400: 72	310 516: 65	525 000: —	836 301: 45	
1952.....	2 152 916: 51	1 713 595: 81	488 976: 85	145 048: 07	448 015: 42	800 000: —	1 326 222: 23	
1953.....	2 309 384: 26	1 757 128: 95	528 363: 87	214 768: 99	534 310: 05	800 000: —	1 352 397: 96	
1954.....	2 323 216: 67	1 563 805: 09	512 834: 04	157 717: 72	501 155: 91	800 000: —	1 322 794: —	
1955.....	1 956 955: 61	1 500 000: —	594 931: 23	446 488: 05	548 105: 17	826 110: 95	2 180 626: 39	1 560 000: —
1956.....	1 653 500: 39	2 564 811: 90	299 295: 86	634 727: 07	382 933: 98	532 461: 13	1 707 184: 85	1 108 852: 05
1957.....	1 411 977: 28	1 562 371: 21	303 648: 20	752 478: 06	355 869: 48	324 751: 95	1 230 877: 92	1 535 000: —
1958.....	1 517 551: 29	1 675 000: —	309 853: 68	³ 585 000: —	395 109: 84	³ 700 000: —	1 455 745: 03	1 535 000: —
Omkostnader 1946—1958		339 028: 14		80 844: 04		3 154: 80		⁴ — 30 789: 58
Avveckling av statslån		2 500 000: —		500 000: —		500 000: —		
Summa	23 957 027: 47	25 840 847: 74	4 586 908: 06	4 842 495: 71	4 517 382: 55	7 451 966: 03	12 600 175: 08	4 173 062: 47
Underskott.....	— 1 883 820: 27		— 255 587: 65		— 2 934 583: 48			
Överfört år 1946 från clearingkassan för fisk				+ 11 699 246: 15				
Ränteinkomst				+ 1 000 000: —				
Uppbörds- och kontrollkostnader				+ 2 128 025: 30				
Total behållning ^{31/12} 1958.....				— 124 858: —				
				+ 14 702 413: 45				

¹ Beträffande strömmingsregleringen ^{1/4}.

² Bortsett från fonder å tillhoppa 543 168 kr., vilka vid regleringssystemets införande ställts till ostkustens förfogande för prisutjämningsbidrag och sedermera helt åtgått.

³ Beloppet är preliminärt. — ⁴ Beloppet utgör kostnad för fiskexportrepresentanten.

Anm. »Prisregleringsavgifter» och »införselavgifter» avser under resp. år *faktiskt influtna* inkomster, medan »pristillägg m. m.» och »prisutjämningsbidrag» *belöper på* resp. år.